

Молода Україна

журнал української демократичної молоді

РІК ВИДАННЯ XXXI

ГРУДЕНЬ — 1981 — DECEMBER

Ч. 306

Ансамбль Бандуристів ім. Гната Хоткевича філії ОДУМ в Торонто

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Leo Lupul
130 Pilkington St.
Thorold, Ont. L2V 1B4

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник
Alex Poszewanyk
5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed Ln.
Hopewell, N. J. 08525

L. Jemetz,
2941 Amboy Road,
Warners, N. Y., 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

Австралія:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta. N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді.

Голова ЦК: В. ПЕДЕНКО

Редагує Колегія:

Л. Ліщина, С. Голубенко,
Ю. Криволап, В. Родак, А. Лисий,
О. Пошиваник, Л. Павлюк.

Адміністратор З. Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine.
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association ODUM.

in USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: V. PEDENKO
18 Henderson Ave.
Thornhill, Ont., Canada
L3T 2C0

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні	9.00 доларів
Ціна одного примірника:	1.00 дол.
В Австралії	6.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника:	70 центів
В Англії і Німеччині	7.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника:	80 центів (америк.)
В усіх інших країнах Європи	6.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника:	65 центів (америк.)
В усіх країнах Південної Америки	5.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника:	50 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає остан-
нє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо прислати поштові значки або інтерна-
ціональні купони (International coupon) на суму 25 канадських
центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає
за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів
не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди
відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

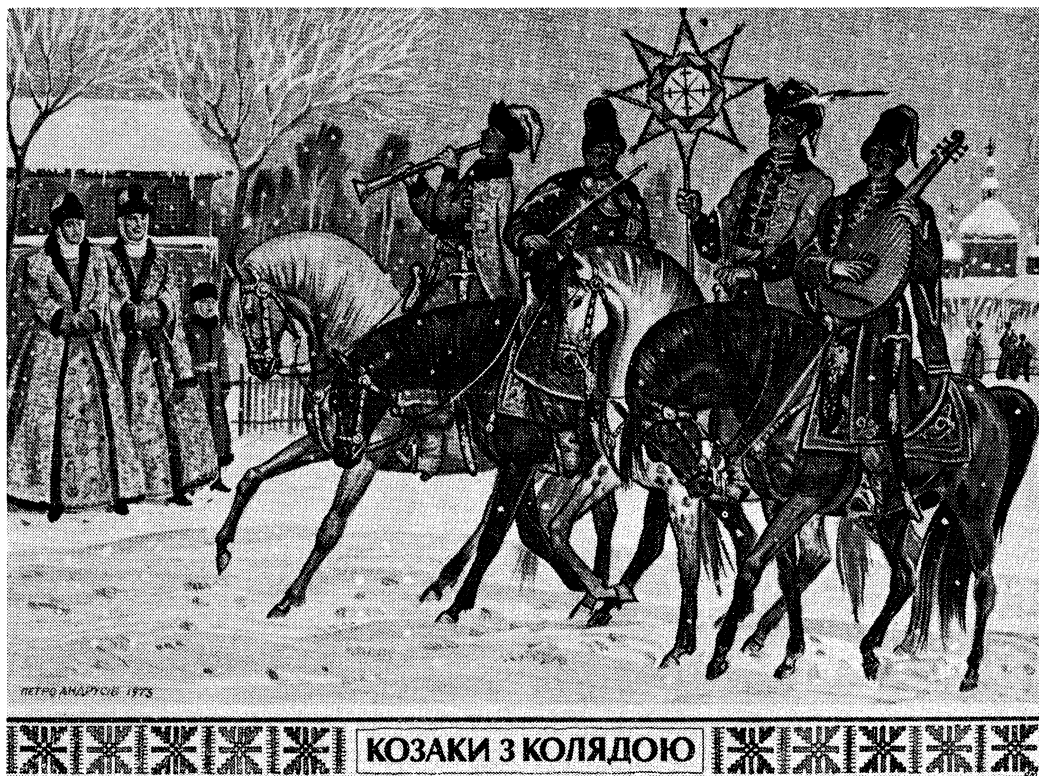
MOLODA UKRAINA,

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Л. Боровиковський, Л. Костенко.
О. Залеський — Г. Хоткевич і відродження бандури. Привітання ан-
самблю ім. Г. Хоткевича. В. Л. — Екскурсія працівників преси.
Україна в англомовних виданнях. Ю. Новицький — Турне "Веснянки"
по Франції. М. Гаврилюк — Платівка ансамблю "Кобзарі". Листи до
редакції. З одумівського життя і праці. Сторінка Юн. ОДУМ-у.

На обкладинці: Члени Ансамблю Бандуристів ім. Г. Хоткевича філії
ОДУМ в Торонто 1981 р. Керівник Валентина Родак.

(Імена членів на стор. 3)

Малюнок П. Андрусева

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА НОВИМ РОКОМ

сердечно вітаємо

Український народ на Батьківщині та у вільному світі, архиереїв українських церков, братні організації, всіх членів ОДУМ-у, Товариства Одумівських Приятелів, дописувачів, читачів і передплатників журналу "Молода Україна", симпатиків і прихильників ОДУМ-у та бажаємо всім радості, здоров'я і всього найкращого в праці й житті.

Головні Ради Старших Виховників ОДУМ-у в США, Канаді та Німеччині
Центральний Комітет ОДУМ-у
Редакція та Адміністрація журналу "Молода Україна"

Осип ЗАЛЕСЬКИЙ

ГНАТ ХОТКЕВИЧ І ВІДРОДЖЕННЯ БАНДУРИ НА ЗАХІДНЬОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ

Читаючи про відзначування українськими громадами мистецької праці корифея бандуристів Григорія Китастого, пригадалась мені подія з давніх літ, коли я вперше побачив бандуру й почув спів під супровід бандури в Галичині. Було це, мабуть, у 1906 році, коли я був учнем гімназії в Золочеві. Учителем української мови в гімназії був тоді видатний педагог Михайло Галушинський, і він запросив до Золочева з доповіддю бандуриста Гната Хоткевича, що перебував тоді у Львові як політичний емігрант з царської Росії.

Хоткевич мав доповідь про бандуру та заспівав декілька пісень під супровід бандури. Крім історичних дум, співав також жартівливі пісні, як "Казала мені Солоха: — Прийди, прийди", яка то пісня залишилася в моїй пам'яті й досі. Зібрану на доповіді публіку, зокрема молодих учнів, зацікавила доповідь про цей, незнаний нам тоді, український народний музичний інструмент, як також пісні, виконані Гнатом Хоткевичем. Хоткевич перший познайомив західних українців з бандурою, він теж врятував її від забуття, бо царський уряд переслідував бандуристів як носіїв української народної творчості, яка пригадувала про давні історичні події в Україні і тим самим ширила національну свідомість серед народу.

У 1912 році в літницькій місцевості в Карпатах, у Микуличині, був я на театральній виставі гуцульського театру, що його zorganizував Гнат Хоткевич. Тепер виступав він не як бандурист, а як режисер і автор п'єс з гуцульського життя. Згадуючи про Хоткевича, треба подати хоч короткі відомості про цього визначного культурного діяча, не лише бандуриста, але й письменника та театального діяча. Гнат Хоткевич народився 31-го грудня 1877 року в Харкові. Його батьки працювали в харківського купця М. Михайлова: батько як кухар, а мати як домашня робітниця. У Харкові закінчив Гнат реальну школу й технологічний інститут. Під час студій познайомився він з творами І. Котляревського, Г. Квітки-Основ'яненка, Т. Шевченка та інших українських письменників, брав жваву участь в аматорських театральних виставах і почав писати літературні твори, як оповідання і критичні статті, які друкувалися у львівських журналах "Зоря" та "Літературно-Науковий Вісник". Співав у хорі Миколи Лисенка та виступав з цим хором під час мистецьких мандрівок по Україні. Вивчав гру на бандурі, і це привело його на шлях бандуриста. У 1902 році zorganizував він перший в Україні виступ кобзарів і лірників на XII археологічному з'їзді в Харкові. У своїй доповіді на цьому з'їзді виступив він проти пересліду-

вання царською владою кобзарів-бандуристів, що насторожило проти нього царську владу. Йому заборонили влаштовувати подібні виступи. Та Хоткевич не зважав на цю заборону і влаштував перший в Україні театральний гурток з робітників, з якими давав вистави українських театральних творів. У 1905 році брав активну участь у тодішніх революційних подіях, і це посилювало увагу царської поліції, так що Хоткевич мусів емігрувати в Галичину. Зупинився у Львові, де протягом 1906 — 10 років віддається літературній праці. Він об'їхав усю Галичину і Буковину, даючи доповіді про бандуру й ілюструючи їх своїм співом і грою на бандурі.

У своїх спогадах згадує Хоткевич про початки гуцульського театру, який він zorganizував. За порадою етнографа Володимира Гнатюка поїхав він літом з Гнатюком на відпочинок до села Криворівні на Гуцульщині, куди тоді приїздили літом на відпочинок визначні українські письменники й учені, як М. Грушевський, І. Франко та інші, не лише з Галичини, але й з Наддніпрянщини. Гуцульщина очарувала Хоткевича не лише красою гір, але й життям та побутом гуцулів, і він починає думати про гуцульський театр. Але для такого театру треба відповідних п'єс, яких у тодішній українській літературі майже не було, за винятком п'єс Д. Млаки і Підвисоцького, що були малої літературної вартості. Популярною тоді була драма польського письменника Корженевського "Карпацци гурале", яка була вже декілька разів перекладена на українську мову, але для вистави у примітивних театральних "заях" — а були це звичайно "підсіння" заїзних домів або навіть господарські стодоли — не надавалися через часті зміни декорацій. Хоткевич переробив цю п'єсу відповідно до можливості її виконання на сцені і змінив назву на "Антін Ревізорчук", бо головним героєм її був опришок під цим прізвиськом. Галицька інтелігенція, як згадує Хоткевич, ставилась до його задумів критично, якщо не сказати з насмішками, бо де ж гуцули здатні грати на театральній сцені, коли вони ніколи не то що не виступали на театральних дошках, але й театру не бачили. Та Хоткевич цих завваг не злякався, і перша театральна вистава гуцульського театру відбулася в селі Красноїлі, недалеко села Криворівні, на збулований з дощок сцені у читальні "Просвіта". Вистава пройшла з великим моральним успіхом і здивувала не лише присутню публіку, але й самих гуцулів. Дальші вистави відбувалися в інших селах Гуцульщини. Допомігав Хоткевичеві О. Ремез, також емігрант з царської Росії, що жив

у Чернівцях, а на запрошення Хоткевича приїхав на Гуцульщину.

Треба було дальших п'єс, і Хоткевич писав їх сам. Так постала драма "Довбуш", фолкльорно-етнографічна п'єса "Гуцульський рік" з характеристичними картинами календарного року, фантастична п'єса "Непросте" з мольфарями, градівниками, чарівною сопілкою та іншими фантастичними гуцульськими "дієвими постатями". Четвертою п'єсою були драматизовані гуцульські казки. Так постав театральний репертуар для гуцульського театру. Не маючи ніякої матеріальної допомоги, Хоткевич зумів зі своїм театром давати вистави не лише на Гуцульщині, але й в інших містах Галичини, навіть у Львові і Кракові. Театр мав успіхи, публіка приходила на вистави, хоч великої реклами не було, але вже сама поява на вулицях міст гуцулів у їхніх мальовничих одягах притягала публіку на вистави.

У 1912 році Хоткевич залишив театр і повернувся до Харкова, де продовжував свою літературну і культурну працю. За радянської влади з 1934 р. провадив класу гри на бандурі в Харківському Музично-Драматичному Інституті. Згодом стрінула його доля інших культурних діячів — він був засланий і помер на засланні в 1938 році.

Хоткевич автор повісти з гуцульського життя "Камінна душа", збірок оповідань і нарисів "Гірські акварелі" і "Гуцульські образки" та драматичних творів "Лихоліття" і "Вони". Писав також статті про театр, написав підручник гри на бандурі, "Музичні інструменти українського народу", а також музичні твори-сольоспіви і твори для гри на бандурі.

Революційні часи в Україні визволили бандуру з царської неволі, бандура "воскресла", оживила традицію гри на цьому інструменті і зацікавила молодь, з якої живуть ще нові корифеї не лише на Батьківщині, але й у вільному світі, як В. Ємець, кобзар П. Конопленко-Запорожець та Г. Китастих — основник уже модерної Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка. За їх прикладом іде багато сучасної молоді, що творять гуртки бандуристів, вивчають гру на бандурі та зацікавлюють чужинців нашим народним музичним інструментом.

(Із збірника на пошану Григорія Китастого, видав. УВАН у США, Нью-Йорк 1980).

НА ОБКЛАДИНЦІ

Зліва стоять: Ліщина Світлана, Світайло Тanya, Корець Оля, Родак Валентина, Лебединська Наталка, Трофимович Наталка, Критюк Марія.

Перший ряд: Дрозд Тanya, Родак Тарас, Родак Оксана, Корець Василь, Шанта Людмила, Корець Тарас, Антик Варвара.

СВЯТОЧНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

З Празником Різдва Христового і Новим Роком Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців і його Президія вітають Український Нарід на Рідних Землях та у вільному світі, Ієрархів, духовенство й пасторат Українських Церков, незалежних борців-патріотів в Україні, проводи Українських громадських надбудов, їхні складові Організації й членство —

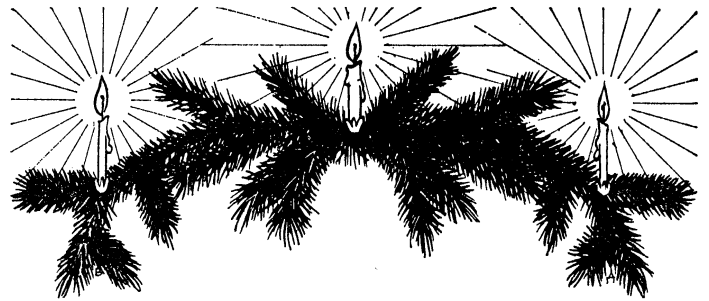
Радісним привітом —

"ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!"

та сердечним побажанням —

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Президія Секретаріату СКВУ

РІЗДВЯНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

З нагоди Різдва Христового і Нового 1982-го Року Дирекція Корпорації Оселі "Україна", Лондон, Онтарію, Канада, бажає всім своїм членам, їхнім родинам, членам ОДУМ-у та ТОП-у в Канаді і США кріпкого здоров'я та щасливого Нового Року.

Борис Яремченко — голова
Іван Данильченко — заступник голови
Юрій Лисик — секретар
д-р Юрій Лисик — англомовний секретар
Григорій Неліпа — фінансовий секретар
Микола Ющенко — касир
Василь Розаловський — менеджер
Іван Шевченко — член
Григорій Яремченко — член
Іван Вінничук — член
Володимир Тимошенко — представник
Головної Управи ТОП-у

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Микола Співак — голова
Віктор Педенко — член
Галина Володченко — член

ПРИВІТАННЯ АНСАМБЛЮ ІМ. Г. ХОТКЕВИЧА З 15-ЛІТТЯМ

До Вельмишановних Членів Одумівського Ансамблю Бандуристів ім. Гната Хоткевича, м. Торонто, Онт.

На руки ВШ. под. Валентини Родак СВП ОДУМ-у, організатора, керівника і диригента Ансамблю

Дорогі Молоді Кобзарі!

Від Президії Центрального Комітету ОДУМ-у, палко Вас вітаю з Вашим 15-им Ювілеєм, з 15-ма роками праці на культурно-мистецькій ниві української громади, не тільки тут у Торонті, але і в багатьох інших місцевостях США і Канади.

На струнах Ваших бандур Ви несли Вашу пісню-думу як до українських слухачів так і до аудиторій, в яких слухачі були не українського походження. Цим Ви були добрими амбасадорами ОДУМ-у і України. За Ваші виступи слухачі Вас нагороджували бурхливими оплесками, а за Вашу працю і наполегливість, щире одумівське "Тричі Слава!"

Дорога Подруго Валентино! Беручи на себе обов'язок організувати і керувати ансамблем, Ви робите надзвичайно благородну прислугу для нашого народу, для нашої організації і головно, для нашої української дитини. Через Ваш ансамбль перейшло вже поверх сто молодих людей. Кожний і кожна з них навчилися багато мистецтва, але головно, вони ближче відчули і зрозуміли культурні скарби, нашого народу. Вони, ці молоді кобзарі, є також знаменитим прикладом іншій українській молоді.

Ваш труд і самопосвята допомогли цій молоді досягнути цих надбань, з яких вони будуть користати все їхнє життя. Прийміть щире одумівське подяку за Вашу працю.

Нехай Господь подасть Вам ще багато здоров'я і надхнення, щоб Ви ще довгі і довгі роки виховувати молодих українських людей, даючи їм змогу впізнати українську бандуру.

За Президію Ц. К. ОДУМ-у

В. Педенко СВП
(Голова Ц. К. ОДУМ-у)

ПРИВІТАННЯ

Сердечно вітаємо одумівський ансамбль бандуристів імени Гната Хоткевича, його мистецького керівника і диригента пані Валентину Родак, всіх інструкторів, співробітників та добродіїв, що спричинилися до його росту, — з 15-літнім ювілеєм його існування.

З великим признанням і приємністю стверджуємо, що ансамбль бандуристів імени Гната Хоткевича здобув не тільки великі успіхи на одумівській, українській і не українській сценах, але й був школою кобзарського мистецтва для великого числа одумівської та не одумівської молоді про-

тягом його 15-літнього існування. Велике признання і особлива подяка диригентові і мистецькому керівнику ансамблю, пані Валентині Родак, за її справді віддану працю з молоддю на ниві кобзарського мистецтва від усіх батьків одумівської молоді в Торонто та його околиць. Цілком усвідомлюємо, яка тяжка, клопітлива і часом невдячна праця, брак часу своїй, власній родині, а пані Валентина Родак все ж знаходить час і силу і терпіння для нашої молоді, для наших дітей і цього вдячні батьки не забудуть!

Цим шляхом, складаємо найкращі побажання ансамблеві бандуристів імени Гната Хоткевича та всім його учасникам і бажаємо найкращих успіхів на ниві кобзарського мистецтва. Хай живі струни Ваших бандур і далі прославляють Україну, — наш козацький край. Керівникові і диригентові пані Валентині Родак, усім інструкторам та співробітникам бажаємо кріпкого здоров'я, сил та витривалості на цій, нелегкій, але справді хорошій ниві української культури. Щастя Вам, Боже!

Управа ТОП та члени-батьки
одумівської молоді в Торонто

АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ ОДУМ-У "КОБЗАРИ"

Сейнт Кетеринс, Онтаріо

12-го листопада 1981 р.

До Ансамблю Бандуристів
ім. Гната Хоткевича, Торонто, Онтаріо

З нагоди П'ЯТНАДЦЯТИЛІТНЬОГО існування Ансамблю Бандуристів ім. Гната Хоткевича щиросердечно вітаємо всіх молодих членів бандуристів, а особливо керівника, пані Валентину Родак. Вам належить велике признання за жертвенну і корисну працю в поширенні української пісні та кобзарського мистецтва.

Бажаємо дальших творчих зусиль та найкращих успіхів у вашій молодечій праці на славу і честь нашого народу.

За Управу і Членів "Кобзарі"

Микола Метулинський
адміністратор

ПРИВІТАННЯ

З нагоди 15-літнього ювілею ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича в Торонто, в цей святковий день, ансамбль бандуристів, юний ансамбль філії ОДУМ-у в Чикаго та все членство нашої філії пересилає найщиріші привітання з нагоди Вашого Ювілею.

Бажаємо його керівникові, Валентині Родак,

Школа кобзарського мистецтва в Нью Йорку

усім бандуристам і бандуристкам сил, зрозуміння, витривалості і захоплення в дальшій праці з бандурою в ансамблі на славу Вашій філії та ОДУМ-у в Канаді і Америці. Також бажаємо Вашому ансамблеві рости кількісно і якісно, щоб струни бандури звучали ще голосніше у Ваше 25-ліття.

За Управу філії

М. Сідельник, голова філії Чикаго
В. Коновал, секретар філії Чикаго

ДО ВЕЛЬМИШАНОВНОЇ МИТКИНИ ВАЛЕНТИНИ РОДАК

ім. Г. Хоткевича в Торонто, Канада
мистецького керівника Ансамблю Бандуристів

Дорога Пані Родак, Дорогі Бандуристи!

“Душа українського народу віддзеркалювалась у різнобарвних мелодіях його чудових пісень, а ці мелодії втілилися в милозвучні тони чутливих струн бандури. Віками зберігали їх сліпі кобзарі, а Ви віджили гру на бандурі для грядучих поколінь української нації”.

О. Грановський

Віджили і дали буйний поштовх у розвитку бандурного мистецтва на канадській землі!

В імени усіх бандуристів нашої школи метрополітального Нью-Йорку пересилаю Вам щирий привіт з нагоди Вашого 15-літнього Ювілею! Переглядаючи Ваші архіви можемо сміло сказати, що Ваш дорібок є гідний подиву. Посвятна праця організаторів забезпечила успіх: створила підстави молодого ансамблю, що належить до найдорогоцінніших здобутків серед канадійських українців.

Особлива подяка належить не втомним провідникам — пані Валентині Родак та заступникам — Ользі Маркус і Василеві Корцеві, а зокрема всім бандуристам та їх родинам, які зуміли передати любов до нашого історичного інструменту своїм дітям.

Сьогодні нема найменшого сумніву, що бандура відкриває широко двері до чужинецького світу.

Я звертаюся до Вас! Працюймо завзято, для того, коли прийде **ВЕЛИКИЙ ЧАС ВИЗВО-**

ЛЕННЯ, щоб ми могли своєю бандурою пробу-
дити в нашому народові національну гордість і
національне почуття! **БАНДУРА — ЦЕ НЕ
ТІЛЬКИ МИНУЛЕ, ЦЕ Й СВІТЛЕ МАЙ-**
БУТНЄ!

Ми всі мусимо вірити, що скоро прийде той великий час, коли під нашу бандуру заспівають херсонські степи, а їм відгукнуться карпатські гори! Для цього ми всі бандуристи мусимо сильно працювати і плекати рідну бандуру, якою сьогодні захоплюється чужинецький світ!

**ЩАСТИ ВАМ УСІМ, БОЖЕ, У ВАШИХ
ДАЛЬШИХ УСПІХАХ!**

За Управу Школи Кобзарського Мистецтва

М. Д. Чорний, адміністратор

ПРОДОВЖУЙТЕ ПРАЦЮ!

ОДУМ-івський танцювальний ансамбль “Веснянка” під керівництвом Миколи Балдецького сердечно вітає всіх членів ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича і його керівника — Валентину Родак з нагоди 15-ої річниці їхнього існування.

Разом з Вами “Веснянка” розпочинала свою працю, разом з Вами працювала, виступала і переборювала різні труднощі, тож, бажаємо дальшої співпраці, міцного здоров’я і всього найкращого.

З бандурою у Ваших руках продовжуйте не легку працю у розповсюдженні нашої української пісні, граючи на бандурах.

ПРИВІТАННЯ

Філія ОДУМ в Торонто щирісердечно вітає одумівський ансамбль бандуристів ім. Гната Хоткевича та мистецького керівника ансамблю, Старшого Виховника Провідника Валентину Родак — із 15-річчям ансамблю.

Дорогі бандуристи!

Ми гордимся Вашими досягненнями і Вашою наполегливою працею. Завдяки Вашим успіхам на мистецьких виступах у багатьох містах Америки й Канади ОДУМ став широко відомою мо-

лодечою організацією. Разом з прекрасною українською музикою і піснею, Ви популяризували і добре ім'я ОДУМу.

Поздоровляємо Вас із Вашою першою платівкою, яка є виявом Вашої мистецької досконалості і талантів.

Ми певні, що завдяки цій платівці, ім'я ОДУМу та назва Вашого ансамблю стануть дорогами для українців по всьому світі.

Молодь торонтонської філії ОДУМу бажає Вам, дорогі бандуристи, і мистецькому керівникові, пані Валентині Родак — великих успіхів у Вашій діяльності на мистецькій ниві!

Щасти Вам, Боже!

*Віра Харченко, голова
Наталка Сандул, секретар*

До Валентини Родак

керівника Ансамблю Бандуристів
ім. Г. Хоткевича філії ОДУМу в Торонто

Вельмишановна Пані Родак,

З нагоди 15-ліття Ансамблю Бандуристів ім. Гната Хоткевича філії ОДУМу в Торонто, пересилаю щирий привіт і гратуляції.

Одночасно Вас, як керівника, гратулюю за 15 років Вашої невтомної праці з молоддю, в передаванні кобзарських традицій нашій українській молоді, яка несе бандуру у світ та передасть дальшим поколінням.

Вітаю всіх і кожного бандуриста.

*Олексій Пошиваник
побратим-бандурист, Чикаго, США*

ВШан. Пані Валентина Родак,

керівник ансамблю бандуристів
ім. Г. Хоткевича, і всі члени ансамблю!

У 15-ту річницю безперервної праці вітаємо Вас і бажаємо наснаги даліше провадити благородну роботу: навчати українських дітей, які родилися поза межами України гри на нашій національним інструменті — бандурі і співу українських пісень.

Також поздоровляємо з найновішим важливим успіхом: з появою у скорім часі Вашої першої довгограючої платівки "Дзвени бандуро!". Ми певні, що одумівська родина, наші прихильники і все українське суспільство скоро розкуплять цей цінний твір і цим самим заохотять Вас до нових осягів.

Щасти Вам, Боже!

Редакція й адміністрація "М. У."

НАСЛІДКИ КОНКУРСУ ТВОРЧОСТІ МОЛОДИХ

Цей конкурс був проголошений у нашому журналі в 1980 році. На жаль, специфічні умови конкурсу, які обмежували вік його учасників і ставили певні вимоги щодо жанру, виключили деякі з надісланих творів.

Жюрі у складі: М. Гавриш, проф. А. Степовий, О. Харченко, В. Педенко і Л. Ліщина, розглянуло решту матеріалів і прийшло до висновку, що через загальний їх літературний рівень першої нагороди цього разу не давати взагалі. Решту нагород присуджено як подано нижче.

II-гу нагороду (300 дол.) — Ліді Савер з
Оквіл, Онт., Канада

III-тю нагороду (200 дол.) — Юрієві
Криволапу (мол.) з Балтимор, США

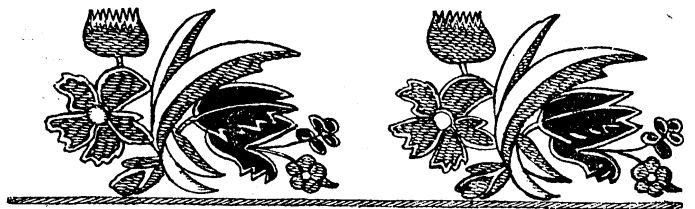
IV-ту нагороду (100 дол.) — Ромі Мазурець
з Пікатавей, Н. Дж., США

Пану Федору Бойкові — фундаторові конкурсу висловлюємо щире подяку за його заохочення нашої молоді до літературної праці.

Усім учасникам конкурсу бажаємо успіху в їхній діяльності.

Жюрі ухвалило рекомендувати редакції журналу "Молода Україна" надрукувати всі надіслані на конкурс матеріали.

Жюрі

ПОВІДОМЛЕННЯ

З ініціативи управи ТОП-у в 1982 р. в Торонто заплановані наступні імпрези:

■ 28 лютого, год. 12:30 по обіді — 15-ліття ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича — бенкет з мистецькою частиною.

■ 29 березня, 4 год. по обіді — 30-ліття журналу "Молода Україна".

■ 4-го квітня, година 12:30 по обіді — 10-ліття радіопрограми "Молода Україна".

Усі імпрези відбудуться в залах при українській православної катедрі св. Володимира, 404 Батист вул., Торонто.

Докладніші інформації будуть подані в наступних числах журналу.

РОЗМОВА З ВАСИЛЕМ КОРЦЕМ

В. Л.

Недавно, редактор цього журналу Л. Ліщина мав наступну розмову з Василем Корцем, членом і заступником ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича в Торонто. Керівником ансамблю є Валентина Родак.

Л. Ліщина: Василю, я мав нагоду спостерігати тебе на сцені з бандурою. Скажу щиро мене завжди вражає твоя невимушеність і висока техніка гри. Скажи читачам, як давно ти граєш на бандурі і хто були твої вчителі?

Василь: На бандурі я почав грати 7-го грудня 1975 року, коли мав 11 років. За декілька місяців я вже грав в ансамблі, де грала моя старша сестра, а тепер грає мій брат і молодша сестра. Перші лекції гри на бандурі отримав я від пані В. Родак і пані Олі Маркус. Бував на кобзарських таборах. Там вчили мене маестро Григорій Китастих, маестро Петро Китастих, Петро Гончаренко, Микола Дейчаківський і інші визначні члени капелі бандуристів. Літні двотижневі табори є дуже корисні.

Л. Ліщина: Василю, чи ти граєш на чернігівській бандурі?

Василь: Коли я добре опанував грання на чернігівській, я мріяв грати на концертній бандурі. Мої батьки бачили, що я серйозно ставлюся до музики і вирішили таку бандуру купити.

Л. Ліщина: Які жанри музики тебе найбільше цікавлять і які виступи дають тобі найбільше задоволення з точки мистецької.

Василь: Найбільше мене цікавлять історичні пісні, як також класична музика. Найбільше задоволення з виступів я маю, коли ми виступаємо в "Месі Гол" перед великою публікою. Також виступи під час каравани, бо дуже багато приходять чужинців і дуже часто захоплюються бандурою.

Л. Ліщина: Хто тебе найбільше заохочує до бандури і загально до музики.

Василь: Мене не треба заохочувати до музики, а особливо до бандури. Мені здається, я з бандурою і виріс. Але мушу сказати, що пані В. Родак дуже багато допомагає мені. Їй я найбільше вдячний. Також завдячую моїм батькам за їхню відданість і жертвенність, без них я б не міг продовжувати музичні студії.

Л. Ліщина: Які, Василю, є твої плани на майбутнє? Чи музика це твоє другорядне зацікавлення, чи маєш намір постійно працювати в цій ділянці.

Василь: Плани на майбутнє, як Бог допоможе, йти на вищі студії. Тепер я беру лекції музики в консерваторії, як також лекції диригентури. Диригування найбільше мене цікавить. Маю надію, що колись досягну свої мрії і стану диригентом.

Л. Ліщина: Дякую тобі, Василю, за цікаву і приємну розмову. Я певний, що як і надалі будеш старатися, то твої мрії бути диригентом — здійсняться.

ЕКСКАРСІЯ ПРАЦІВНИКІВ ПРЕСИ
ЕТНІЧНИХ ГРУП ПО ПІВДЕННОМУ
ОНТАРІО

(Закінчення з жовтневого числа журналу)

Канадці люблять подорожувати, туристи з усіх сторін Канади виїжджають щороку на береги моря, в гори, північні озера й ліси. Можна їхати тисячі миль у прямій лінії і все ще бути в Канаді. Віддаль з Галіфаксу до Ванкуверу є майже 3.500 миль. З Вікторії, Б. К., до Досон Сіті в Юконі — 1.550 миль морем і залізницею, а від горішнього кінця Великих озер до Атлантийського океану є 2.340 миль. Канада творилася і твориться завдяки вкладові багатьох різних народностей, які збагачують її своїми здібностями. В Канаді люди не потребують ніяких документів, щоб подорожувати по Канаді, хіба що дозвіл на їзду автом під час отримування грошей в банку.

В 1867 році Канада складалася лише з чотирьох провінцій. Це були: Квебек, Онтаріо, Новий Брунсвік і Нова Шкотія. Ці дві останні провінції відділювали від середньої Канади великий простір тяжкого для переходу терену. На захід від великих озер простягнулися степи, тоді майже незаселені. А на тихоокеанському побережжі була молода колонія — Британська Колумбія, відділена від решти краю скалистими горами. Завдання канадських державних провідників було з'єднати всі ці землі в одне ціле. Першим кроком до цього було закінчення трансконтинентальної залізниці в 1885 р. Побудування залізниці уможливило заселення земель та краще використання природних ресурсів.

Ліси вкривають понад один мільйон квадратних миль канадської території. Найкращі ліси, які використовують на будівельний матеріал знаходяться в Британській Колумбії. Перші машини для виробу паперового продукту з дерева були побудовані ще в 1866 році. В 1946 році Канада виробила більше ніж половину світового часописного паперу. В погоні за золотом на Юконі в 1898 році було звернено увагу на мінеральні багатства (золото можна було збирати на поверхні землі), копальні принесли великі багатства не тільки у формі золота, срібла та нікелю, але також міді, оліва й цинку. В 1944 році в Канаді було лише 135 тисяч індіан. Постійні медичні станції, які уряд утримує для індіан і в арктичних околицях для ескімосів, дбають про їхнє здоров'я, тепер їх нараховують, як індіан так і ескімосів далеко більше.

УКРАЇНА В АНГЛОМОВНИХ ВИДАННЯХ

Четвертий світовий Конкурс для Молоді
ім. Марусі Бек

Комітет Світового Конкурсу для Молоді проголошує ЧЕТВЕРТИЙ СВІТОВИЙ КОНКУРС "УКРАЇНА В АНГЛОМОВНИХ ВИДАННЯХ" на 1982 рік.

Конкурс призначений для молоді від 14 до 24 років включно. Учасниками можуть бути всі українці в цьому віці по цілому вільному світі, включаючи всі держави й континенти.

Завдання конкурсу: зацікавити й активізувати українську молодь стежити за приділенням уваги Україні й українцям в англomовних виданнях вільного світу — цим поширювати свій національно-політичний світогляд, виробляти думку, пізнавати українські проблеми наświetлені англomовною пресою. Поширеною, таким чином, обізнаністю з українським питанням, молодь може приносити чимало користи для української справи в суспільстві своєї державної приналежності та в українському громадському житті.

З метою більшого охоплення молоді, четвертий конкурс, крім індивідуальної участі, допускає також групову. Тобто, учасником конкурсу може бути не лише окрема особа, але й гуртки одумівців, пластунів, сумівців, різних товариств, гуртки або й цілі класи учнів шкіл українознавства, українських "гайскул", групи студентів університету, чи групи друзів, які захочуть збирати матеріали й комплектувати збірник разом.

У зв'язку з обниженням віку учасників та допущенням групової участі, Комітет ухвалив поділити світовий конкурс для молоді "Україна в англomовних виданнях" на два відділи: молодий — для молоді від 14 до 17 років включно і старший — від 18 до 24 років включно. Кожен з відділів матиме окремі нагороди.

Учасники цього конкурсу мають збирати з англomовних видань ПРОТЯГОМ 1982 р. — ВІД 1-го СІЧНЯ до 31-го ГРУДНЯ — всі матеріали про Україну й українців, які вони лише зможуть знайти: в книжках, журналах, альманахах, газетах, публіцистичних виданнях, брошурах і т. д. Це можуть бути замітки, статті, коментарі, розвідки, репортажі, інтерв'ю, рецензії, огляди, художні твори, розділи чи дієві особи в художніх творах, цілі книжки, брошури та всі інші роди писань, де в будь-якій мірі, чи в будь-якому аспекті говориться про Україну, або українців.

Матеріали слід збирати лише з англomовних видань вільного світу і лише за 1982 рік. Українські видання англійською мовою, чи переклади з української мови на англійську, виключаються з джерел для конкурсу.

Збирати матеріали можна різними способами:

1. Робити вирізки з доступних джерел (як передплачувана преса тощо).

2. Робити відбитки на копіювальних машинах.
3. Робити виписки.

При кожному способі, обов'язково треба затримати, або подати назву джерела звідки взято матеріал, а також дату, сторінку, назву та, при наявності, ім'я автора. Якщо це буде ціла книжка, чи розділ книжки, велика розвідка, брошура, які тяжко здобути для збірника, можна подати лише бібліографічні дані (автор, назва, рік, кількість сторінок, де і ким видана).

Матеріали мусять бути впорядковані та оформлені у збірник (скидані на купу матеріали втрачають вартість як збірник). Кожний учасник може комплектувати й оформлювати свій збірник на власний спосіб: вони можуть бути у формі альбомів, книг, окремих зошитів і т. д.

За найкращі (кількістю, якістю зібраних матеріалів та оформленням), збірники, учасники конкурсу будуть нагороджені.

Для молодшого відділу:

- I-ша нагорода — 300 доларів,
- II-га нагорода — 200 доларів,
- III-тя нагорода — 100 доларів.

Для старшого відділу:

- I-ша нагорода — 500 доларів,
- II-га нагорода — 300 доларів,
- III-тя нагорода — 200 доларів.

Крім нагород, передбачено ще грошові відзначення за кращі збірники.

Оцінюватиме збірники матеріалів та присуджуватиме нагороди журі цього конкурсу. Склад журі буде подано пізніше.

Усі надіслані на конкурс "Україна в англomовних виданнях" збірники залишаються власністю Комітету. Вони створять четвертий річник архіву. На цьому архіві базуватимуться огляди думки в англomовній пресі про Україну та українців у даний період часу. Архів "Україна в англomовних виданнях" — це джерело для дослідників українського питання та для істориків.

Збірники матеріалів за 1982 рік надсилати від 1-го січня до 31-го березня 1983 року на адресу:

"Ukrainica", 3061 Firestone Dr.
Sterling H'ts, Mich. 48077, USA

Склад Комітету Світового Конкурсу для Молоді "Україна в англomовних виданнях": проф. М. Гарасевич — голова, дир. П. Стасів — заступник, мгр. Х. Юзич — секретар, ред. І. Бек — фінансовий референт, дир. С. Віхар, мгр. О. Климишин, С. Король, мгр. В. Мушинська, д-р Ю. Розгін, д-р В. Савчук.

КОМУНІКАТ КОМІСІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ СКВУ

П'ята річниця заснування Української Гельсінкської Групи в Києві була відзначена 16-го листопада 1981 р. свідченнями перед Конгресом США, в яких брали участь ген. Петро Григоренко, д-р Ніна Строката, д-р Володимир Малинкович з Мюнхену та адвокат Мирон Смородський. Від Комісії Прав Людини СКВУ у свідченнях брала участь Христина Ісаїв, яка як додатковий документ до свідчень вручила документацію про проблеми еміграції, порушення поштових прав, та брак медичної опіки для інвалідів та хворих українських політ'язнів.

Також Христина Ісаїв взяла участь у демонстрації перед советською амбасадю у Вашингтоні 17-го листопада 1981 р., була присутня на "special order of the House of Representatives" і була на прийнятті для членів американського уряду та запрошених гостей. Всі ці акції влаштували філадельфійський Комітет Оборони Людських Прав та Ад-гок Комітет Оборони Балтійських країн і України.

Амбасадор Л. Роджерс поінформував присутніх про перебіг конференції в Мадриді, успіх якої загрожений суперечним становищем держав Сходу і Заходу та підкреслив, що Канада далі буде підтримувати свою пропозицію, подану на попередній сесії в Мадриді, а саме скликання окремої міжнародної конференції експертів у питаннях людських прав.

Також зроблено заходи, щоб група Міжнародної Амнесії, яка клопочеться українськими політ'язнями: Стусом, Шумуком, Шабатурою та іншими, підсилила наші старання в розмовах в Оттаві з міністром заграничних справ М. Мек-Гвігеном.

КПЛ вислала свої найновіші видання про родину Січків та брошуру про Українську Гельсінкську Групу з відповідними листами делегаціям у Мадриді, всім членам конгресу й сенату США, всім членам парламенту й сенату Канади, урядовим чинникам інших держав, організаціям при ОН, ЮНЕСКО, організаціям оборони людських прав та організаціям членам СКВУ.

18 листопада 1981

ДИСКУСІЙНИЙ ПАНЕЛЬ ОДУМ-У

Панель відбудеться з рамени організаційної референтури ЦК ОДУМ-у в Чикаго, в суботу 26 грудня 1981 р., о годині 1-ій по обіді, в Домі Українського Сеньйора при 2355 В. Чикаго вул.

В панелі братимуть участь:

Михайло Смик СВД, ред. "У. В." — Чому ми створили ОДУМ? Як було тоді, як тепер... що далі?

Олексій Коновал СВП — ОДУМ у сфері української громади та діаспори.

Федір Ревенко — Стан української Церкви в США.

Юрій Смик СВУ — Роля української молоді в українській громаді.

Д-р Юрій Криволап СВП — Підсумки.

Олексій Пошиваник СВП — модератор.

Після кожного доповідача будуть запити й дискусія.

На панель прибуде також голова ОДУМ-у США Андрій Шевченко. Він хоче зустрітися з членами Головної Ради ОДУМ-у та членами управ філій ОДУМ-у середніх штатів: Міннеаполіс, Чикаго, Гошен-Елкгарт, Детройт та Клівленд.

Після дискусійного панелю відбудеться зустріч читачів "Українських вістей" з редактором Михайлом Смиком у тому самому приміщенні.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Від імени громадян і Уряду Онтарію я з великим задоволенням і насолодою надсилаю Вашим читачам мої найкращі побажання до Великого Свята Різдва Христового.

Святкуючи Народження Христа, людство протягом віків знаходило мир, радість і доброзичливість.

Отже, коли нас ще раз охоплює дух святкування Різдва Христового і ми від щирого серця поділяємо нашу радість і наші блага, побажаємо, щоб любов, щедрість і співчуття Різдвяного сезону залишилися з нами назавжди і розповсюджувалися на весь наш неспокійний світ, щоб принести мир на землі і братство серед людей.

Я хочу висловити мою щирю подяку Вам за все, що Ви протягом років своєю працею і серцем давали для зміцнення Канади і збагачення її унікальної багатокультурної спадщини, і мої найкращі побажання, щоб Різдво 1981 року було щасливим і радісним для Вас і Ваших рідних.

ВІЛЬЯМ ДЕЙВІС
Прем'єр Провінції Онтаріо

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2190-B Bloor St. W. — Toronto, Ont.

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE

УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Tel.: 763-5666

Юрій НОВИЦЬКИЙ

ТУРНЕ "ВЕСНЯНКИ" ПО ФРАНЦІЇ

Серед зголошених у 1981 р. мистецьких одиниць з 18 країн в Інтернаціональній Фолкльорній Асоціації — яка знаходиться у Франції і президентом якої є Дж. М. Клемент — відбути турне по Франції була й одумівська танцювальна група "Веснянка" під керівництвом Миколи Балдецького з Канади.

І 6 серпня 1981 р. ми в числі 40 осіб — у тому пані Гейзел Балдецька і п. Федір Білаш зі старших як допоміжна сила, та 4 музиканти — полетіли літаком у напрямі Європи. Щоб скрізь весь час відрізнитися від подорожуючих, одягнулися у жовті легкі светри з синім тризубом на грудях та написом "Танцюристи Веснянки" на плечах. Уже в літаку довелося нам пояснювати ці ознаки зацікавленим пасажирам.

Подолавши понадокеанську віддасть, наш літак осів на європейській землі. Та до великого зацікавлення всім нам незнайомою зблизька славною столицею старовинної європейської держави, стала неприємна подія на летовищі в Парижі: разом з нашими валізками стрімголов летіли й інструменти, помімо того, що на них виднілись відповідні позначення. Звертатись до летунської компанії за відшкодуванням з приводу пошкодження інструментів не було часу, бо на летовищі на нас уже чекав автобус, на якому ми прочитали великий напис: "Веснянка".

Водій автобуса, з яким наш перекладач п. Білаш навіязав розмову на тему нашого завдання, був одночасно нашим провідником; він мав плян на тритижневе перебування "Веснянки" на цьому терені; його завданням було завезти нас на призначені нам місцевості. Автобус зразу з летовища рушив у південнозахідньому напрямі і помічав зеленим коридором — у Франції всі шляхи густо обсаджені деревами.

Подолавши 450-кілометрову віддасть, ще того самого дня, в п'ятницю 7-го серпня, прибули до розташованого над океаном містечка Сант Роман, де нас зустріли дуже симпатичні члени Французької Фолкльорної Асоціації — Домінік і Бруно. Вони мали для нас одностижневу програму на цю приморсько-західню округу. У великому публічному будинку, де ми кожного дня збиралися й звідки роз'їжджали у віддалі 10-50 км. по окрузі, застали грецьку, югославську і французьку танцювальні групи. Тут ми теж обідали й вечеряли. Молодий, 18-річний Бруно вже з першого дня дуже зблизився з нами; поллюбив українців, а особливо, здається, наших дівчат, і тому запрошував цілу нашу групу кожного дня на сніданок до свого дому, яке приготувляли його батьки.

У Сант Роман наші музиканти дали свої інструменти до направи.

Вечером провідники й опікуни наші, Домінік і Бруно, запросили нас до ресторану, щоб погостити та представити місцевим мешканцям.

Тому що в Сант Роман місця на нічліг були зайняті іншими танцюристами, ми спали в публічному двоповерховому будинку в віддаленому на три км. селі Понтлаб.

В суботу 8-го серпня наші представники — по 4 особи від кожної танцювальної групи — відвідали міську управу, де їх привітали та погостили славним у цій околиці вином "Піно". Відбувся теж обмін подарунками: взаїну за тарілку з вирізьбленим містом ми подарували містові тарілку з козаком і дівчиною. Решту дня — знайомилися ближче з іноземними танцюристами та з їхніми танцями; ми показували їм загальну техніку українських танців, а самі вчилися грецької, югославської і французької. Вечером відбувся перший танцювальний концерт, де виступали греки, югослави, французи й ми.

У неділю 9-го серпня поїхали з французькими танцюристами до Нур; виступали по полудні.

Звідсіля того самого дня подалися до Жондак, де в концерті брали участь греки, французи й ми. Як попередньо, так і тут п. Білаш представив нас: українські танцюристи з Канади. Та серед присутніх знайшлося чимало таких, які не могли нас зрозуміти. Як це так, мовляв, українці з Канади? І чому це ви, — питали, — маєте аж два прапори?... Довелося заповідачеві програми прийти з допомогою п. Білашеві й обширніше сказати публіці про нас; що наші батьки прибули з України до Канади, а ми, народжені та виховані в новій англо-франко-мовній країні, говоримо й по-українському і плекаємо українську культуру... Тому маємо два прапори: канадський і український.

В наступних виступах п. Білаш та керівники програм докладніше представили "Веснянку", бо, як виявилось, скрізь нас спочатку сприймали як українських танцюристів з України.

Понеділок і вівторок — дні вільні-розвагові. Добродушні провідники Домінік і Бруно возили нас нашим "веснянковим" автобусом до цікавіших місцевостей. У Санте серед цікавих забудовань вирізнялася катедрa. У Фомдав головна увага, між іншим, була звернена на виробню славного на всю Францію вина "Піно". Погостившись ним, звідсіля подалися до Тремблод, щоб закувати устрицями, де їх плекають та консервують. А відтак — до Роян, який розпросторився над океаном, щоб покупатися у бурхливій морській воді.

Пізно вечером повернулись до "свого" Сант Роман; добрячі кухарки на нас чекали й подали вечерю. Ми їм віддячилися — помили начиння.

Відтак "на хвилинку" зайшли до ресторану. Слухаючи спокійної музики, що пробивалась з автомату, ми виявили власникові ресторану бажання заграти нашою оркестрою, на що він погодився. Заля "по береги" заповнилась українською атмосферою, а наші дівчата показали французам, особливо для Домініка й Бруно, як українці танцюють!

О 1-й годині ночі прибули до місця нашого нічлігу в Понтлаб. П-во Балдецькі і п. Білаш полягали в окремих кімнатах спати. А нас сон не бере. Нам, хлопцям, було заборонено вночі йти до дівчат, які спали на поверсі. І щоб не порушити розпорядження, дівчата прийшли до нас на долину "ще хвилину" поговорити. Наші опікуни, що не могли через наш голос спати, кілька разів наганяли нас до ліжок, але ми не були ще готові до них покластись.

У середу 12 серпня цілий день знайомились з містом Сожон. Вечером танцювали надворі перед будинком міської управи.

Наступив четвер 13-го серпня, сьомий день перебування в Сант Роман і одночасно час попрощатися з цим містом та знайомими в ньому — місцевими французами й іноземними танцюристами. Автобус узяв північно-східній напрям, щоб подолати почерез цілу Францію 700-кілометровий простір і прибути до розположеного на пограниччі з Німеччиною міста Кольмар.

Проїхавши 20 км, тиха і чарівно-романтична місцевість з чудовою природою приневолити на деякий час задержатись. А пропливаюча річка потягнула до води, щоб досхочу покупатися. В обід спожили те, що дали на дорогу жінки-кухарки в Сант Роман. Проходячи попри річку до автобусу, не зміг один з товаришів здержатись від особливого вчинку: пхнув мене в убранні у воду. Аби було ще цікавіше і веселіше та щоб п. Білаш почувався набагато молодшим, то й він скочив "нехотючи" штуркнутий убраний у річку.

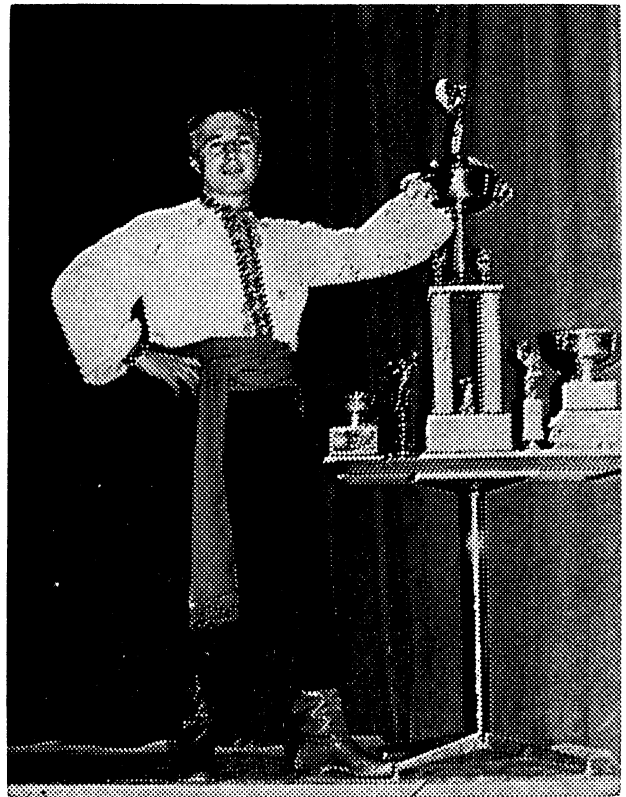
Наступною зупинкою було останнє західньо-французьке місто Фора, де ми мали танцювати на відкритій сцені перед касино. Але з підогнілими дошками сцена виявилась непридатною під українські танці — під час випробування — заломилась.

Домінік і Бруно, які відпровадили нас до цього місця, запросили до ресторану, щоб востаннє погостити. Наскільки вони зжилися з нами та полюбили українські танці, свідчить те, що під час прощання обидва заплакали.

У п'ятницю 14-го серпня, о годині 4:30 по пол. прибули до першого східньо-французького міста Кольмар. Провідник на цю округу виявився двомовним — п. Білаш розмовляв з ним по-французькому, а я й по-німецькому. Розмістили нас по трьох на кімнату в великій публічній кам'яниці-віллі, де ми зустрілися з італійськими, чеськими, карабинськими, французькими, а згодом і з грецькими танцюристами. З ними ще того вечора виступали у великій будівлі-галі.

В суботу 15-го серпня — парада всіх танцювальних груп, у тій же галі, а згодом і концерт.

У Ремірмонт, куди прибули в неділю 16 сер-

Микола Балдецький
керівник ансамблю "Веснянка"

пня, ми пережили особливу подію — побачили вислід нашого турне по Франції та оцінку українських танців на міжнародній арені: президент Французької Фолкльорної Асоціації Дж. М. Клемент (він же президент і Інтернаціональної Фолкльорної Асоціації) вручив п. М. Балдецькому почесне відзначення "Веснянки", що його одержує від нього два рази на рік вирізнена найкраща мистецька одиниця.

У понеділок 17-го серпня проїхали 275 км на південь, частинно навпростець через Швейцарію, і прибули до Шамберій, де виступали в центральному парку. Спали в готелі.

У вівторок 18-го серпня побували в Шатель — гірське туристичне місто. Зразу ливною поїхали в гори. Насолоджувалися гірською красою і купалися в малому озері, яке другим боком прилягало до Швейцарії. Відтак засіли за столиками біля ресторану, щоб дечим підкріпитись. Пан Балдецький, що з частиною танцюристів уже спускався ливною, наказав нам уже їхати вдолину, щоб не спізнитись на час виступу. Та щось там зіпсувалося і він став зі своєю кабіною на ливні. Помахавши йому руками на прощання, ми побігли вдолину. Вечером танцювали у великому шатрі, де серед глядачів було багато туристів.

У середу 19 серпня вешталися по місті Моден, відпочивали в його парках. Вечером наша "Веснянка" виступала в концертній залі. А спали в незвичайному місці — в церковному будинку, призначеному для монахинь, яких, звичайно, в тому часі не було.

У четвер 20 серпня ми знову знайшлися в гір-

ському туристичному місті — Бурж. Такі самі чудові картини гірської природи чарували нас.

Танцювали в гімназійному будинку.

У п'ятницю 21-го серпня прибули до розположеного на пограниччі зі Швейцарією міста Аннемас, де виступали у концертній залі. Вечером переїхали через границю до Женеви, щоб хоч "одним оком" поглянути на спосіб життя швайцарців. Тут і переночували, спали, як ще ніколи ніхто з нас — у великому сильному бомбосховищі.

В суботу 22 серпня приїхали до Бесанкон, де відвідали цитаделю-укріплення, і тут танцювали на колишньому королівському дворі під відкритим небом. Оглядали й фотографували чудові старовинні будівлі. Ночували в дуже гарному готелі.

У неділю 23-го серпня подалися на південь до туристичного міста Контамінс, що його оточують великі гори. Вдень у кількох публічних місцях дві пари наших танцюристів виконали короткі рекламні танці, які притягнули багато місцевих мешканців та туристів до великого шатра, де ми ввечері виступали. Наші фотоапарати доповнили гарними краєвидами з гір.

В понеділок 24 серпня завітали ми до Тгон — 15-го й останнього міста зазначеного в програмі нашого концертування. Вдень, як і в попередніх місцевостях, приглядалися до всього цікавого. Танцювали на відкритій сцені. А після виступу, о годині 11-й веч., автобус-"Веснянка" з "Веснянкою"-танцюристами рушив у напрямі Парижу, куди прибув наступного дня, у вівторок 25-го серпня о год. 2-й по полудні. Тут ми попрощалися з нашим тритижневим шофером-провідником.

Кожна концертна програма, як звичайно, починається слабшими силами; найсильнішу оди-

ницю дають на закінчення, щоб нею залишити якнайкраще враження з цілоти. І наша "Веснянка", де виступали танцюристи інших національностей, скрізь займала останню точку. А сильніші оплески публіки доказували, що українські танці заслуговують на це краще місце. Тому й присутність глядачів на всіх наших виступах була чисельна.

У всіх містах і містечках після кожного виступу п. Білаш вів розмову з репортерами, які обширно інформували у французьких часописах читачів про "Веснянку". Їх оцінка українських танців була досить висока. Концерти "Веснянки" теж показували на телебаченні.

На превеликий жаль, побувати в славному Парижі залишилося не повного дня і вечір. І щоб не сидіти в студентському гуртожитку, де ми зупинилися на нічліг, найняли таксі і групами поїхали в місто, аби хоч на дещо важливішого поглянути: Айфел вежа, Л'Арк де Тріумф, головна вулиця Шонзозе...

Жаліємо теж, що Париж не був у програмі нашого концертування; і через брак часу не змогли відвідати українських установ, а особливо могили отамана Симона Петлюри.

Середа 26 серпня — останній день нашого перебування на французькій землі. Іншим, звичайним автобусом поїхали на летовище і, докраю потомлені — танцюванням і... вином, — з цікавими враженнями з європейської країни відлетіли до Торонто.

ПОВІДОМЛЕННЯ

У дні 22-го жовтня цього року драматичну групу молоді "МУЗА" в Торонто очолила нова управа у складі:

Тетяна Чуприна голова, Роман Гурко, секретар, Катерина Матковська, касир.

Для ведення дальшої драматичної праці з молодими адептами запрошено на мистецького керівника й режисера Михайла Васильовича Гаву.

Для урізноманітнення творчого жанру розпочато працю над інсценізованим твором Ліни Костенко "Маруся Чурай".

Розпочата праця вимагатиме серйозного ставлення при допомозі як у підборі акторів так само сценічного оформлення при допомозі звуково-світляних ефектів та історичного одягу.

Управа буде вдячна, коли бажаючі приймати участь зголосяться на телефони: 239-1846, 656-0919 або 651-7507.

Проби відбуватимуться як і попередньо у залі Інституту св. Володимира при 620 Спадайна вул. міста Торонто.

Радо вітатимемо нових виконавців роль, зокрема чоловічих, як також всіх тих, які допоможуть у праці молоді.

Управа

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ОПАЛОВА ФІРМА

FUTURE FUEL OIL CO.
LIMITED

737 Dovercourt Road, Toronto, Ont.

Тел. Бюра: 536-3551 — Вночі: 762-9494

Постачання опалової оливи

24-годинна, солідна і скоро обслуга.

SERVICE STATION

1001 The Queensway, Etobicoke, Ont.

Tel.: 252-4117

ВИРОСТАТИ РАЗОМ

Канадійці. Вони походять з різних культур і з багатьох частин Канади. Вони живуть і виростають разом як горді громадяни нашої чудової країни.

Десять років тому уряд формально признав культурну різноманітність цієї чудової країни, коли сформував політику багатокультурності.

Це було нове зобов'язання до ростучого розвитку і росту духа з розумінням між багатьма спадщинами, які утворили нашу націю.

Canada

GROWING TOGETHER

ANNIVERSARY

ANNIVERSAIRE

S'ÉPANOUIR ENSEMBLE

Це зобов'язання багатокультурності сильніше в цю десятю річницю ніж було будь-коли перед тим. А завтра воно буде ще ширшим

Отже приєднайтеся до нас у нашому святкуванні минулого, сучасного майбутнього—майбутнього, яке буде продовжувати приносити всім нам краще порозуміння нас самих і нашої країни... рости разом.

Minister of State
Multiculturalism

Ministre d'État
Multiculturalisme

Микола ГАВРИЛЮК

ПЛАТІВКА АНСАМБЛЮ "КОБЗАРІ"

День 5-го грудня 1981 р. останеться в пам'яті багатьох присутніх, що прибули до залі церкви св. Юрія в Сент Кетеринс, де вперше була загра-на перша платівка ансамблю бандуристів ОДУ-М-у "Кобзарі", керівник — пані Оксана Мету-линська. В житті молодого ансамблю, що існує лише 6 років, це доказ мистецького досягнення і великої праці в поширенні української пісні й кобзарства.

Зійшлися батьки, приятелі, гості — любителі кобзарства, щоб почути і побачити результат праці ансамблю. Спочатку оглянули обклатку: чудовий знімок членів ансамблю в полтавських строях. З другого боку — коротка історія ансамблю та зміст платівки: народні пісні, твори Г. Т. Китастого, Марш ОДУМ-у на слова І. Багряного, та інші. Тоді на заклик адміністратора ансамблю Миколи Метулинського, засіли до столів. Адміністратор привітав усіх та попросив "Кобзарі" в подати тон зібранню. Члени ансамблю, від старших до молодших, сіли з бандурами і під диригентурою пані Оксани, мило й гарно виконали коротку програму: молодий талановитий соліст Петро Крочак заспівав "Вищий, вищий". Надя Гаврилук і Петро Мельничук заграли з почуттям дует "Буковинський танець". На кінець були пісні "Йшли корови із діброви" та "Вишні-черешні". Слухаючи пісні, мені пригадалось, що тільки два роки тому самі дівчата співали, а тепер і хлопці сміливо тягнуть... Були теплі оплески, а тоді решта засіли до столів.

Микола Метулинський, як голова філії ОДУМ ім. Івана Котляревського, попросив настоятеля о. прот. М. Критюка промовити молитву, після якої мами майже непомітно подали перекуску. Далі було представлення гостей, між ними Юрко Метулинський, почесний член ансамблю і член Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка. У привіті о. прот. М. Критюк висловив пошану управі і керівникам ансамблю "Кобзарі" за їхню жертвенну працю. Він підкреслив, що бандура є душа українського народу — народу, що має багату історію, і бажав ансамблеві успіхів у майбутньому. Другий привіт склав п. Дмитро Головаш, батько члена ансамблю і голова Батьківського Комітету Рідної Школи при церкві св. Юрія. Він тепло вітав членів і управу ансамблю, бажав їм найкращих успіхів та щоб платівка скоро розповсюдилась. Референт юнацтва від ТОП-у п. Степан Захарчинський теж вітав ансамбль з досягненням, та коротко накреслив шлях ОДУМ-у і ТОП-у в Сент Кетеринс. Він подякував пані Оксані за цінну працю з молоддю та побажав ще більших успіхів. Кінчаючи — він закликав батьків, щоб посилали дітсй до організацій і на літні табори. Коли був покликаний до слова інженер платівки Ворен Паркер, то

всі кобзарі подякували йому за працю овацією. Він подякував управі ансамблю за те, що дали йому нагоду зробити цю працю і пані Оксані за співпрацю. Він зазначив, що, на його думку, все прекрасно вийшло.

Після привітів пані Оксана Метулинська, керівних і диригент ансамблю подякувала усім, що допомагали в викінченні платівки під час останніх трьох місяців, управі, що постійно дбає про добро молоді й мистецтва, своїй родині за зрозуміння і підтримку, Ворен Паркерів за співпрацю і дбайливість поза межами власної праці, батькам за довір'я і підтримку. Кінчаючи пані Оксана відкрила першу платівку і подала інженерів Ворен, який заграє її.

Під звуки першої награної пісні "По той бік гора", всі присутні стали на ноги, а кобзарі обступили пані Оксану. Надя Гаврилук вручила живі червоні квіти. Молодь вітала пані Оксану, а вона їх — кріпко обнімала і цілувала. Пані Оксана віддала кожному одному членові ансамблю по одній квітці. Був до сліз зворушливий момент, повний радості, щирої пошани і любови. Мало хто з присутніх не мав в очах сліз. Було тяжко висидіти і вислухати решту платівки після такого зворушливого моменту, але можу сказати, що запис захоплюючий, зокрема для тих, хто має українське серце в душі.

На кінець ми підступили до розібрання платівок на продаж, а діти бігали, збирали підписи на обклатку "своїх" платівок. Одумівці — Петро Мельничук і Надя Гаврилук зібрали 58 доларів на свій журнал "Молода Україна". Час пройшов чудово і також успішно — в цей день батьки і приятелі розібрали 225 платівок.

Як член управи ансамблю "Кобзарі" я радію, що наш ансамбль добився такого успіху за такий короткий час. Дякую всім, що спричинилися до звеличання нашого свята.

Від себе і своєї родини бажаю ансамблеві "Кобзарі" всього найкращого в майбутньому.

СВЯТОЧНЕ ПОБАЖАННЯ

Щирі побажання для всіх одумівців у цілому світі, з нагоди Різдва Христового та Нового Року, з далекої Самоа пересилають Анатолій, Дарія і Соня Лисі.

**

Від Редакції. Д-р А. Лисий, член редколегії цього журналу, є тепер у тримісячній відраженні від американського уряду працювати в клініці в Американській Самоа, острів на Тихому океані. З ним перебувають дружина і донька.

ПРИВІТ "КОБЗАРЯМ" З НАГОДИ ВИДАННЯ ПЛАТІВКИ

Дорога подруго Оксано Метулинська,
керівник ансамблю, і всі члени ансамблю
"Кобзарі"!

Щиросердечно вітаємо з появою вашої довгограючої платівки. Це перша така платівка з рамени ОДУМ-у в Канаді. Дотепер три були награні в США: дві Струнним Ансамблем у Чикаго й одна ансамблем "Фіялки" в Детройті. В 1950-тих роках одумівці в Монтреалі видали дві короткограючі платівки.

Ви зробили благородну роботу. Честь вам і хвала! Ви увіковічили ваші старання. Сучасна технологія це запорука, що про вашу любов до бандури, до української пісні знатимуть грядущі покоління.

Обов'язком одумівської родини, як і всіх українців, — це подбати, щоб платівки були якнайшкороше розкуплені. Друзі, з якими ми зустрічаємося на різних таборах, зустрічах мають знати, що найкращим подарунком для їхніх батьків чи близьких має бути платівка "Кобзарі", яку вони можуть придбати в адміністратора кол. Миколи Метулинського, чи інша хороша українська платівка. Також батьки й бабусі та дідусі мають пам'ятати, що гарним подарунком для їх дітей чи внуків з нагоди уродин, закінчення курсів українознавства, державної школи чи університету, має бути українська книжка чи платівка, де оспівується слава нашого минулого, любов до батька, матері, щирою любов хлопця до дівчини і навпаки. А дбайлива рука має завжди класти ці цінні подарунки на належне їм місце.

Щастя вам, Боже, дорогі друзі у дальшій шляхетній праці!

Редакція й адміністрація "М. У."

Пане редакторе!

Хочу сердечно подякувати пану. П. Одарченкові за статтю "Маруся Чурай" Ліни Костенко.

З щирим привітом *Олена Лисик*
Ошава, Онт.

Вшан. п. Редакторе!

Такі статті, як "Якщо б я міг почати все від початку" А. Лисого ("М. У.", липень-серпень 1981), дуже бажані. Нехай мені вибачать батьки нашої доростаючої молоді, але вони так захоплені або своєю кар'єрою, або різними подорожами і розвагами, що у них не вистачає часу на виховання власних дітей. Вони думають, що церкви і молодечі організації це за них зроблять. Я могла б навести багато прикладів наслідків такого виховання. Молодь не має уявлення, як треба поводитись в публічних місцях, що треба мати пошану до праці інших людей, не застосовувати свої знання психіатрії для визиску інших людей і взагалі мати людську гідність.

Це не вина дітей, а вина батьків, які їх не навчили.

Щиро Вас вітаю.

Марія Ганіна
Філадельфія, США

Вшан. Панове!

Повідомляю Вас і всіх читачів "Молодої України", що в Клівленді 31-го січня 1982 року маестрові Гр. Китаєстому влаштовують 75-літній ювілей в залі при нашій православної церкві св. Володимира.

З одумівським привітом

Вас. Пономаренко
Клівленд, США

Вш. п. Редакторе!

В червневім числі "М. У." був мій допис і все добре, але на сторінці, де подається пресфонд, є недокладність. Подані особи там лише 9 на списку 23.00 дол., а вислано 33.00 дол., бо пропущено такі особи:

В. Цвітков	\$5.00
В. Левченко	3.00
С. Моспан	1.00
О. Мазуркевич	1.00

на суму 10.00 доларів.

З пошаною і привітом

А. Степовий
Монреал, Кве.

Дорогий Пане Професоре! І Вас і вищезгаданих жертводавців просимо вибачення за наш недогляд.

Редакція і адмін. "М. У."

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорогі Друзі!

Сердечно дякуємо за вияв співчуття і квіти в нашому горі...

Параска Завертайло з дітьми

Чикаго, США

Вельмишановні трудівники-редактори
й дописувачі до нашого журналу,
"Молода Україна"!

Бажаємо Вам доброго здоров'я та витривалості. Пересилаємо Вам чек на 50.00 дол., з них передплата на 2 роки, а решта на пресфонд.

Читачі Ольга і Петро Неліпа

Торонто, Онт.

З ОДУМІВСЬКОГО ЖИТТЯ І ПРАЦІ

15-ЛІТТЯ ОДУМІВСЬКОГО АНСАМБЛЮ БАНДУРИСТІВ ІМ. ГНАТА ХОТКЕВИЧА В ТОРОНТО

Минули століття — вже інша доба
Та пісня козацька і далі луна:
Її нсвочасні співають мистці
І славна бандура у них у руці.

А. Ю р и н я к

Ансамбль бандуристів ім. Гната Хоткевича філії ОДУМ-у в Торонто, організований в 1966 р., був першим молодечим ансамблем у Канаді.

Мета його — плекати і зберігати на чужині любов до української пісні й до улюбленого народного інструмента — бандури. Постійний керівник і диригент ансамблю — Валентина Родак.

Репертуар ансамблю різноманітний і складається з пісень різного жанру: народніх, релігійних і клясичних. В ансамблі грають діти, молодь і студенти університету, які успішно виступають на різних громадсько-суспільних і церковних імпрезах у Канаді й США.

П'яту і десятую річницю свого існування, члени ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича відзначали концертами з участю хору "Молода Україна", бандуристами Капелі ім. Тараса Шевченка — Петром Гончаренком і Петром Китасти (1971 р.) та Юн. ОДУМ-івським хором (1977 р.). Програму доповнювали і прикрашували танцювальні ансамблі ОДУМ-у — "Веснянка" і юна "Веснянка" під керівництвом Миколи Балдецького. Про чисельні виступи ансамблю читачі журналу "Молода Україна" довідувались з різних дописів і фотографій в цьому ж журналі.

Склад ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича в 1980-1981 р. був наступний: керівник і диригент — Валентина Родак, заступники — Ольга Маркус і Василь Корець, члени — Антик Варвара, Гільчук Марта, Дрозд Таня, Корець Тарас, Критюк Марія, Родак Оксана, Родак Тарас, Сабадаш Дебі, Світайло Таня, Трофимович Наталка, Шанта Людмила, Юхименко Ліда, Юхименко Таня, молодші члени — Корець Оля, Костюк Володя, Лебединська Наталка, Ліщина Світ-

Школа гри на бандурі при ансамблі бандуристів ім. Г. Хоткевича
філії ОДУМ в Торонто, 1981-1982.

Торонто, 31 жовтня 1981

Фото Ів. Корця

Виховники Юного ОДУМ-у в Торонто в 1980 році.
Зліва: Сузанна Якута, Варвара Антик, Тарас Родак,
Тарас Корець, Катя Якута і Галя Тимошенко.

Фото Ів. Корця

лана, Підлісна Софія, Середа Ганна, початківці — Бартоло Валя, Кошарна Катя й Олена, Кухарук Ненсі, Микисор Марта й Охрим Наталка.

Управа:

голова — Корець Іван,
заступник голови — Дрозд

Ліна,

секретар-скарбник — Корець Зіґа,
костюми — Антик Зіна і

Світайло Неля,

адміністратор — Антик Василь,
члени — Юхименко Яків і

Родак Петро.

Подаємо також число бандуристів, які брали участь в ансамблі за роками:

1966	8 осіб
1976	25 осіб
1976-1978	30 осіб
1978-1980	25 осіб
1980-1981	25 осіб

У праці ансамблю допомагали наступні бандуристи: Цибенко Надя (1966-1976), Поліщук Микола (1968-1977), Шлапак Ліля (1968-1978), Маркус (Лібер) Ольга (1968-1981); від 1976 р., деякий час, допомагали — Безкровна Оксана, Корнієнко Ліля, Критюк Марія, Антик Варвара, Дрозд Таня, Корець Василь і Шанта Людмила.

Звіти річних праць ансамблю, дописи, рецензії та фотографії, зібрані у збірниках "Наші виступи", які члени ансамблю підготовляють при кінці навчального року. Із збірників видно, що члени наполегливо працюють на кобзарській ниві і беруть участь у різних імпрезах, як наприклад:

50-ліття Катедральної Громади св. Володимира з участю понад 60 одумівців,

40-ліття Братства св. Володимира,

40-ліття Самостійности Карпатської України,

30-ліття ОДУМ-у і 30-ліття "Нових днів",

Свято Державности і Соборности України,

70-ліття Українського Братського Союзу, та інших.

Рік-річно члени ансамблю беруть активну участь у Святі Зброї, у Музичних фестивалях (на 8-му фест. члени отримали 8 золотих грамот і 2 срібні), у святкуваннях на пошану Т. Г. Шевченка, у "Каравані", в Українським дні, в закінченні

Ольга Маркус — довголітній член ансамблю і заступник керівника ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича в Торонто

Фото Ів. Корця

праці в Юн. ОДУМ-і, у виступах по телевізії та в багатьох інших імпрезах. Члени виступали також на концертах виключно для англосовної публіки — наприклад: в Белвил, Бері, Брандфорд. Чужинці дуже захоплюються бандурою і дивуються як молодь може опанувати такий багатострунний інструмент.

Ансамбль часто запрошуюють до виступів на сценах у Месей гал, Гамільтон плейс і Онтаріо плейс та брати участь з великими хорами: чоловічим хором "Бурлака" і Катедральним хором св. Володимира.

У рецензіях дописувачі хвалять членів ансамблю ім. Гната Хоткевича, що вони добре підготовлені, здисципліновані, вдало в них підібрані пісні, музикально їх виконують і чудово настроєні бандури. Все це свідчить за дбайливе і серйозне відношення та любов до свого народнього інструмента — бандури. Молоді бандуристи гідно репрезентують свій ансамбль і своєю організацією — ОДУМ. Всім їм належить велике признание.

Ансамбль бандуристів ім. Гната Хоткевича відзначає п'ятнадцяту річницю свого існування випуском першої своєї платівки п. з. "Дзвени, бандуро!", сподіваючись, що вона принесе при-

ємність всім любителям української пісні.

Зібраний матеріал — з збірників "Наші виступи" ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича в Торонто.

До Управи Мистецького Ансамблю Бандуристів ОДУМ-у ім. Гната Хоткевича Торонто, Онт.

ВШан. пані Валентини Родак — мистецький керівник

Вельмишановна Пані Родак!

Від імени Управи Відділу КУК у Торонто, просимо прийняти щиросердечну подяку за виступ Мистецького Ансамблю Бандуристів ім. Г. Хоткевича під Вашим вмілим керівництвом, на святі, присвяченому 90-річчю поселення українців у Канаді.

Ваш Ансамбль, своїм естетичним виглядом, та високомистецьким виконанням пісень, багатив програму нашого свята, та підніс її до належного рівня — за що просимо, ще раз, прийняти наше щире спаси-біг.

Здоровимо щиро та остаємось з належною пошаною.

**За Управу Відділу КУК
у Торонті:**

Теодор Волошин
екзекутивний секретар

5 жовтня 1981 р.

Таня Дрозд — помічниця в ансамблі бандуристів ім. Г. Хоткевича й інструктор "Школи гри на бандурі" при анс. в Торонто.

ЧЛЕНИ АНСАМБЛЮ БАНДУРИСТІВ ІМ. Г. ХОТКЕВИЧА ПИШУТЬ, ЩО...

До нашого ансамблю і Школи гри на бандурі належать 25 осіб, які регулярно приходять кожної суботи на проби. Проби відбуваються в одумівській кімнаті при катедрі св. Володимира в Торонто і починаються в 10:30 год. ранку до 1:00 по полудні. Від 1:30 до 2:30 год. по полудні є лекції для початківців.

Члени ансамблю дуже багато годин вкладають, щоб вивчити пісні, які пані В. Родак (керівник нашого одумівського ансамблю) завдає нам тижнево. Крім того, якщо ще готуємось до концертів, то додатково маємо проби й серед тижня.

Варвара Антик

Цієї осені наш ансамбль виступав на трьох концертах. Перший концерт відбувся на оселі "Веселка" для відзначення 90-ліття поселення українців у Канаді. Другий концерт — свято Покрови при катедрі св. Володимира. Того ж самого дня, ансамбль виступив в українським культурним домі на святі Зброї. Виступи нашого ансамблю були дуже успішні. Не тільки публіка була вдоволена, але і ми, бан-

дуристи, мали з цього велику приємність. Тепер ансамбль готується до виступу на українській телевізійній програмі.

Таня Світайло

Члени ансамблю вибралися однієї неділі до чудового торонського парку "Едвард гарденс". Парк великий і є гарні місця, де можна зфотографуватися. Того дня було соняшно, подував вітерець і в парку було багато людей. Коли ми проходили з бандурами, люди нас зупиняли, задавали різні питання і йшли за нами. Вони думали, що буде концерт! Коли довідалися, що ми тільки фотографуємось, обступили нашу групу і не хотіли відійти. Просили, щоб їм заграли. Ми погодилися, з умовою, що після відіграння ми зможемо спокійно зфотографуватися. Нам було приємно, що чужинцям сподобався наш інструмент. Ми всі гарно усміхалися, а пан Петро Шкурка нас фотографував. Думаю, що фотографія на платівку вийде гарна і кольорова.

Наталка Лебединська

Вже минає майже десять років, відколи я належу до ансамблю

бандуристів ім. Г. Хоткевича при ОДУМ-і в Торонто. Ще минулого року, керівник ансамблю, пані В. Родак, попросила, щоб я регулярно вчила початківців гри на бандурі. Я радо на це погодилась, бо люблю працювати з молоддю. Цього року я продовжую мою працю. При ансамблі організовано цього року Школу гри на бандурі і я вчу середню групу, яка складається з трьох дівчат віком від 14-16 років. Вони є дуже здібні, слухняні і мені приємно з ними працювати. Надіюсь я, що в скорому часі вони вступлять з добрим знанням в наші кобзарські ряди.

Таня Дрозд

Цього року організовано при ансамблі бандуристів ім. Гната Хоткевича філії ОДУМ-у в Торонто "Школу гри на бандурі". Інструктори: Корець Василь (помічник — Родак Оксана), Світайло Таня (помічник — Антик Варвара) і Дрозд Таня.

Програму вкладає, допомагає інструкторам і перевіряє учнів бандуристів керівник ансамблю — В. Родак. У "Школі гри на бандурі" навчається 12 осіб від 10-18 років.

Управа ансамблю

ПОДОРОЖ ДО ВИХОВНОГО ТАБОРУ

Третього червня ц.р. ми з Чикаго почали нашу подорож на виховний табір. Одна дівчина забула посвідку народження і дуже журилась, що не переїде кордон до Канади. Ми всі разом придумали кілька плянів, але, на жаль, ми їх не мусили вживати, бо її перепустили без проблем. Ми нарешті доїхали до автобусної станції в Лондоні. Нас було шестеро і двадцять п'ять валізок і мішків багажу. Дві години дзвонили до оселі, щоб хтось приїхав нас забрати, але ніхто не відповідав. Тоді нарешті подзвонили до п. Співаків і Володимир Співак приїхав і нас забрав. За це ми йому сердечно дякуємо.

Ліда Шкребець

Чикаго, США

Жіночий хор катедрі св. Володимира і квінтет бандуристів на "Каравані"

Зліва сидять: О. Родак, В. Антик, В. Корець, Т. Світайло, Т. Дрозд.

Торонто, 22 червня 1981

Фото Ів. Корця

КАРАВАН 1981

Цього року члени ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича брали участь у павільйоні "Полтава" при катедрі св. Володимира в Торонто. Бандуристи грали пісні визначних композиторів і також пригравали жіночому хорові. Участь брали інструктори ансамблів: Оксана Родак, Варвара Антик, Василь Корець, Тania Світайло, і Тania Дрозд — тобто завансовані бандуристи. Публіка приймала їх теплими оплесками й слухала уважно до кінця кожної пісні. Бандуристи грали багато пісень під час каравани, а між ними "Гомін степів" Г. Кистастого. Жіночий хор співав народні пісні під акомпаньямент бандур і "Київський вальс", який завжди захоплює публіку. Англомовна публіка дуже любить звук бандури і тому ми успішно виступаємо рік-річно. Наш диригент — Валентина Родак.

На одному виступі був присутній пан Юрій Ключас, який провадить телевізійну українську програму. Він особливо був захоплений, коли тріо у складі О. Родак, В. Корця і Т. Світайло заграє "Гомін степів". Після виступу пан Ключас хотів, щоб тріо виступило на телевізійній

програмі, але з огляду на літній час і вакації, виступ був відложений. Пан Ключас тоді звернувся до В. Корця, щоб він сам виступив і заграє декілька пісень. Члени ансамблю не відпочивали через літо, а побували на кобзарських таборах і готувалися до випуску платівки.

В. К.

РЕД. 27-го і 28-го листопада цр. Василь Корець успішно виступив на телевізійній програмі. Поздоровляємо!

ІРИНА І ЯКІВ ПЕННЕР

В суботу 3-го жовтня 1981 р. Пилип Супрун влаштував свій доньці Ірині і зятєві Якову по весільне прийняття, яке відбулося в приміщенні православної громади св. Андрія в Торонто (саме весільне прийняття відбулося 26 вересня у м. Вінніпезі). На це прийняття приїхали його доньки Ліда із своїм чоловіком Давидом Грабовським і Олександра із Калгарі. Також були присутні найближчі друзі Пилипа з Торонто й околиці — всіх біля 150 осіб. Програмою провадив найближчий земляк Пилипа П. Родак.

Ірина (Супрун) і Яків Пеннер

Фото Ів. Корця

Пилип Супрун є знаний в Торонто серед української громади, особливо між одумівцями, був активним членом громади св. Андрія і головою відділу ТОП. Він сам виховував своїх трьох доньок, не шкодуючи ні часу, ні грошей для їхнього виховання.

Ірина закінчила школу і курси українознавства при Катедрі св. Володимира в Торонто, і одержала ступінь Бакалавра з Торонтонського університету. Багато років Ірина належала до молодечої організації ОДУМ, була учасницею Юн. ОДУМ-івських літніх таборів. Також є членом УБСоюзу. Тепер, Ірина, мешкає з своїм чоловіком у м. Вінніпезі і працює в деп. доріг провінції Манітоби.

Яків Пеннер є німецького походження. Закінчив середню освіту в м. Вінніпезі, працював деякий час по фабриках, а тепер є співвласником, із своїм братом, фірми по конструкції.

Усі присутні щиро вітали молододу пару і дякували П. Супрунові за прекрасне прийняття.

Після вечері і короткої програми всі забавлялися під звуки оркестри близького приятеля Пилипа, Андрія Кона.

Бажаємо молодій парі щасливого подружнього життя.

Присутній

Федір і Анна Білаш

Торонто, 31 жовтня 1981. Фото Ів. Корця

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ

День 31-го жовтня 1981 року залишиться приємним і радісним спомином для Федора й Анни Білаш.

В цей день старанням дітей та при допомозі кумів і друзів відзначено 25-ліття їх подружнього життя. О годині 5:30 вечора в катедрі св. Володимира в присутності дітей, родини і знайомих, о. Юрій Ференсів і о. Петро Бублик відслужили Молебень за здоров'я ювілятів.

Ювілейне прийняття відбулося в залі при церкві св. Володимира в Торонто.

Ювілят зустрічали батьки Федора короваєм — украшений калиною, барвінком, — і сіллю.

Господар вечора Ів. Жаботинський привітав ювілятів і від імени всіх присутніх гостей побажав щасливого родинного життя. Дочка Ліда від імени сестер А-

нусі, Гелени і брата Федора привітала батьків, подякувала за їх доброту, щирість і турботи. Від ОДУМ-у вітав ювілятів голова ЦК В. Педенко, а від катедри св. Володимира вітав о. Петро Бублик.

Федір Білаш є активний у церковно-громадському житті, є другим заступником голови громади при катедрі св. Володимира. На протязі кількох років належав до управи філії ТОП, пізніше був вибраний на голову управи ТОП. Тепер є членом Головної Управи ТОП Канади. Він активний одумівець, який своєю працею заслужив собі авторитет серед молоді та пошану від батьків. Під час поїздок допомагав одумівській танцювальній групі "Веснянка", керівником якої є М. Балдецький. У серпні місяці цього року під час поїздки

у Францію, був провідником — перекладачем для танцювальної групи "Веснянка".

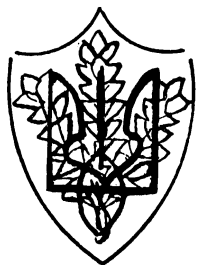
Його дружина Анна є щира — симпатична, яка допомагає своєму чоловікові в клопітній праці. На спомин цієї події від ОДУМ-у Сузанна Якута і Василь Тимошенко вручили подарунок, а також гарний подарунок від присутніх гостей і тих, які не могли прийти, вручила Люда Решитняк. Поодинокі подарунки були від К. Щербань і М. Білоус та від племінників. На закінчення офіційної частини, яку так гарно провів Ів. Жаботинський, Федір Білаш від себе і дружини подякував дітям, батькам і всім присутнім за таке миле, до сліз зворушливе ювілейне прийняття, побажав присутнім веселої забави. Зокрема подякував комітетові, в складі якого були куми: Іван і Марія Жаботинські, Володимир і Люда Решитняк, Віктор і Катя Чумак, друзі Михайло і Галина Савранчук та діти ювілятів.

Отець Петро Бублик провів молитву на спожиття страв, а господар Ів. Жаботинський запросив усіх до вшанування ювілятів співом "Многая літа".

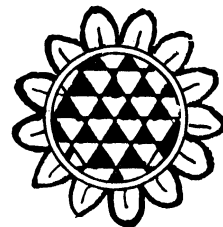
Після смачної вечері під звуки гарної музики, розважалися до пізньої ночі. У цей веселий день не забули за рідну пресу. Катя Чумак і Рая Мачула перепроводили збірку, що принесла 170.00 доларів. Призначили на "Молоду Україну" 70 дол. "Українські Вісті" — 70 дол. і "Вісника" — 30 дол. Збірникам і жертводавцям щире спасибі, а ювілятам — щастя, здоров'я на многі літа!

Галина Савранчук

**МОЛОДЬ
МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!
ДОПОМАГАЙТЕ МОЛОДІ
МОРАЛЬНО
І
МАТЕРІАЛЬНО
ОДУМ ПОТРЕБУЄ
ВАШОЇ ПОМОЧІ!**

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

Возвеселімся всі разом нині.

Малюнок Е. Козака

Дніпрова ЧАЙКА

М. В. ЛИСЕНКОВІ В 50 РІК НАРОДЖЕННЯ ЙОГО

Микола Віталієвич Лисенко (1842-1912) — визначний композитор і "Батько" української музики. Головне в творчості М. Лисенка — музика майже до всього "Кобзаря" Тараса Шевченка.

Сиві тумани степи облягли пеленою важкою. Вітер ущух, погасли привітні зорі, поблідла блакить нічна. До світу, до сонця далеко.

У тихий сумний передсвітній той час один серед степу німого вмирав на високій могилі славний кобзар-характерник.

Згадалось старому життя його славне: і тихі щасливі дитячі літа, і славні козацькі справи, літа неволі тяжкої, щастя хвилинки гискравії, грізнії січі, веселі бенкети.

Все перейшло, промайнуло. Зосталась лиш сивая старість та кобза...

Дивная кобза! З могили вона викликає те, що минуло давно, все оживляє звуком своїм чарівним. Скинув очима старий, хотів попрощатися з степом широким.

Темно, не видно козацького степу, тумани кругом налягли, зорі останні згасають, а сонця немає-немає...

Важко зідхнув наостанці старий та й став помирати. Злетілися янголи Божі та й стали праворуч.

Злетілась нечистая сила тай стала ліворуч. Стали, пильнують душі, сперечаються, хто-то кого переможе: нечистая сила гарчить: "Він мій! Він давно запродався мені!"

Янголи ж чисті лічать діла його славні. Слухав старий, не дослухав, разом підвівся та й сів на могилі і так провіщав увостанне. "Слухайте, янголи Божі! Слухай і ти, сило нечиста,

ворожа! Я не оддам вам своєї душі, я не навіки вмираю, тільки замру я і, може, надовго.

Час мій настане — і знов я устану на радість, на славу нову.

Душу ж свою розділю я тепер: половину з вітром розвію по цілому світі, другу ж сховаю у кобзу.

Нехай же, хто дужий, знайде та й злучить до купи обидві частини моєї душі — до того і я озовусь, устану, того лиш послухає кобза моя чарівна.

Нехай же він сміливо візьме їх у безсмертні руки, хай він заграє:

Раз перший заграє — послухає тирса.

Удруге заграє — піде луна по всім світі.

Утретє заграє—здвигнеться й каміння німее.

Тоді ж то я встану з німої могили!"

Тільки промовив — душа розлучилася з тілом, душа розкололась на дві половини: на крилах могутнього вітру одна полетіла, затоптіла в зеленій траві, заграла в гаях кучерявих, ревнула в Дніпрових порогах, заплакала чайкою гірко, полинула просто до моря.

Припала до хвилі говірких, розбилась на дрібні краплинки і з хвилями вкупі співає про славні колишні часи, б'є, проклинає скелі ворожі, голубить-вітає старого Дніпра.

Хижо погнались за нею чорти та й зав'язли в лісах перелазинах, у темних печерах, в ревучих порогах, в німих болотах.

Янголи стали круг кобзи. Даремне душу козацьку, вони викликають: в куточок забились душа, не виходить.

Здивовані янголи тихо на крильцях легеньких знялися до Бога.

"Боже, превічний, премудрий! Сталось велике диво: вмер у степу чоловік, вмер, а душі не оддав нам: частку по вітру розвіяв, другу у кобзу сховав, не можемо ніяк ми добути тієї душі, привести у райську оселю. Що нам поведиш розпочати, владарю премудрий?" І Бог повелів їм: "Спустіться на землю ви, янголи чисті, візьміть ту кобзу з душею укупі, несіть її просто в ту хату, де має в сей час уродитись дитятко малее — тією душею даруйте дитину". Спустилися янголи з неба, взяли стару кобзу на руки та й понесли до будинку, де мала вродитись призначена Богом дитина.

І вийшла козацька душа з кобзи старої назустріч дитині, вселилась у тіло маленьке.

І стала рости-виростати дитина, і в тілі дитячій всидіти нишком не вміла велика кобзарська душа: як лебідь, що чує з землі лебедів у чистій високій блакиті, ще не видимих нікому, так озивалась кобзарська душа до другої частки своєї: вітер і хвиля, щєбет пташиний і людські плачі будили кобзарську душу в хлоп'ячому тілі.

І виріс той хлопець і став чоловіком.

І ходять круг його здивовані люди, питають: "І де се він чує? І де се він ловить ті згуки, яких ми не чуємо своїми вушима?"

Гей, не дивуйтеся, люди! То чула кобзарська душа шукає по цілому світі другу свою поло-

Левко БОРОВИКОВСЬКИЙ

БАНДУРИСТ

На дереві жовкне по осені лист...

Свій вік переживши, сидий бандурист

Під віконню пісні співає.

Біжить чередою за ним дівора,

Сідого проводить з двора до двора,

А дід на бандуру їм грає:

Під звонкії струни гетьмани встають,

І прадіди в струнах бандури живуть,

І дишуть холодні могили:

Бринчать, — як козаки боролись з врагом...

І як під широким московським орлом

Козаки нагрілись, спочили. —

Ті давні набіги, ті давні борби

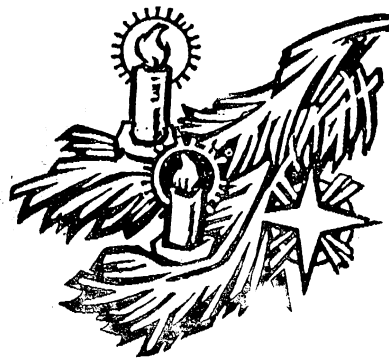
Остались у головах старців сидих, —

Там дідівська давність схована...

Дід строїть бандуру; пробіг по струнах —

І струни говорять в костистих руках, —

І старець співа про Богдана...

вину. І тільки що знайде шматочок рідненький, — враз оживають слухняні струни, могутні згуки роблять велике диво.

Безкраї степи оживають, козацтво гуляє, руїни встають — оновляються, чайка кигиче над степом, пороги киплять, пташка співає, і гай розцвітає, і чисте дівочеє серце радісно в грудях тріпоче, і сльози сумні тихо бринять і спадають на душу.

Дивнее диво, великії чари!

І справдиться заповіт славний: тихая тирса почула і, повная рідного співу, схилилась до Неньки-Землі.

Друга хвилина настала: дзвінка луна покотилась по цілому світі і будить оспалее серце і вуха глухії.

Настане ще й третя хвилина: прийде наш славний кобзар, прийде до того мерця на могилі, прийде та й скаже:

— Батьку; Устань, пробудися! Ось тобі душу твою я приношу: чисту і цілу зберіг я її. Глянь, подивися: каміння німе пробудилось, устань же, мій батьку коханий!

ХРИСТОС РОДИВСЯ! — СЛАВМО ЙОГО!

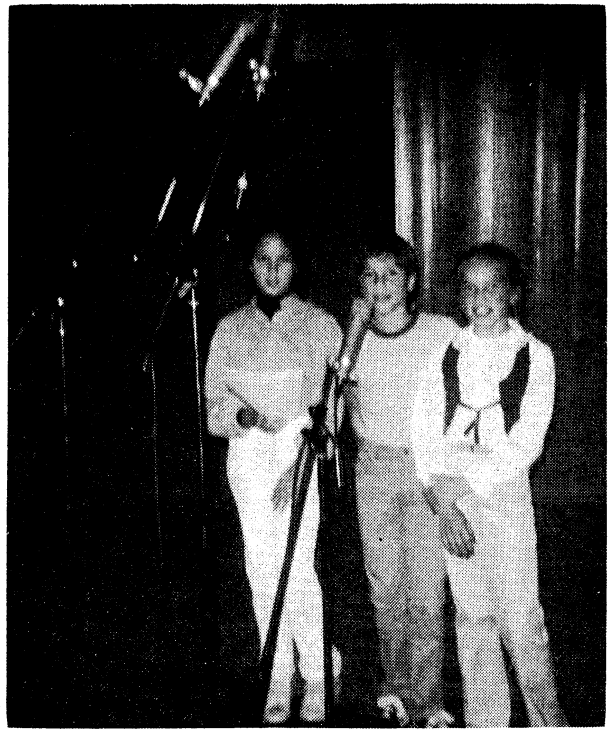
Члени ОДУМ-івського Ансамблю Бандуристів
ІМ. ГНАТА ХОТКЕВИЧА В ТОРОНТО

сердечно вітають

ОДУМ-івські мистецькі одиниці з їхніми
керівниками з нагоди радісного

ХРИСТОВОГО РІЗДВА!

Бажають доброго здоров'я, успіхів у праці
і багато щастя у Новому Році.

"Ми гстові співати!"

**Зліва: Тамара Дрозд, Андрійко Костинюк,
Софійка Костинюк.**

ЛЮБЛЮ СПІВ ТА МУЗИКУ

Мені 10 років. Я належу до юн. ОДУМ-у в Торонто і мій гурток називається "Червоні маки". Виховниця — Варвара Антик. Я також ходжу до 6-ої класи української школи при катедрі св. Володимира.

Ще малесенькою я любила співати, виступала в шкільних концертах як солістка, брала участь у музичних фестивалях і отримувала перші нагороди. Минулого року виступала на телевізійній програмі "Тайні Талент" та разом з ансамблем ім. Г. Хоткевича їздила до міста Беррі, де я співала сольо у пісні "Ялиночка". Тепер ця ж сама група готується до випуску платівки, в якій я з приємністю також беру маленьку участь.

Я з захопленням завжди дивилася як мої старші товаришки грають на бандурі і мені також дуже хотілось грати. І, ось, цього року моє бажання сповнилось. Тато купив мені бандуру! Я тепер належу до Школи гри на бандурі при анс. бандуристів і вчуся грати на бандурі. Моїм інструктором є Василь Корець. Йому допомагає Оксана Родак. Я також вчуся грати на піанно і мене вчить одна з моїх старших сестер — Таня. Таня також належить до групи інструкторів при ансамблі. Вона провадить середню групу при Школі гри на бандурі і допомагає керівникові ансамблю.

Нетерпеливо чекаю наступного року, коли я зможу поїхати на кобзарський табір, де я навчуся багато гарних пісень і також проведу гарно час.

Тамара Дрозд

ПЕРША ЛЕКЦІЯ ГРИ НА БАНДУРІ

Наша перша лекція гри на бандурі була дуже цікава. Ми навчилися читати ноти і як правильно тримати бандуру. Наші інструктори Василь Корець і Оксана Родак, дуже добрі. Нам подобається грати на бандурі і маємо бажання колись грати в ансамблі.

Анна Микисор і Надя Дубик

ЛЮБЛЮ БАНДУРУ

Я завжди любив бандуру, бо це давній український інструмент. Я також люблю слухати славних бандуристів з Детройту. Мій вуйко сам прекрасно вміє грати і вчив гри на бандурі по цілій Канаді, а моя тітка провадить велику групу в Торонто.

В нас завжди була бандура в хаті, а тепер мені батьки купили дитячу бандуру. Мене вчить Василь Корець — член ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича.

Андрійко Костинюк

ЦІКАВИЙ ІНСТРУМЕНТ

На бандурі можна грати різні мелодії. Щоб ці мелодії виграти і щоб вони були приємні слухати, треба пройти курс навчання гри на бандурі. Ми зацікавились і записались на лекції до анс. бан. ім. Г. Хоткевича. За один рік навчання, ми вивчили багато різних пісень і навіть виступали на оселі "Київ" на закритті з нагоди шкільного року. Ми почувались горді і раді і щиро вдячні учителям, які вкладають багато праці над нами.

Катерина і Олена Кошарні

Ліна КОСТЕНКО

**СТРАВИ — ТАНЦІ
Й ЕСТРАДНІ ВИСТУПИ
В КОЗАЦЬКОМУ СТИЛІ**

TORONTO — Downtown: 97 Cumberland St.
(in Yorkville). Tel.: 961-4422

TORONTO — West: 5245 Dundas St. W. (at Kipling).
Tel.: 231-7447.

**EXPERT CATERING AND BANQUET
FACILITIES AVAILABLE.**

For information call 231-7447.

**ОДУМ 30 років допомагає батькам
у вихованні їх дітей!**

**ARMADALE
MEAT PRODUCTS LTD.**

**НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ
В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ**
Крамниця при вул. Блор, коло Джейн
Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ
2404 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P9
Tel.: (416) 767-3424

ЧИГИРИНСЬКИЙ КОЛОДЯЗЬ

*Козацька тверджа, давній Чигирине,
цламок слави серед цих полів!
Усе святе, усе неповториме,
усе чекає невимовних слів...*

*Тут запеклася кров мого народу
і одридали волю кобзарі.
Брати мої, а де ви брали воду
в цьому камінні, на такій горі?*

*Коли в облогу брами всі зачинено
І догорають головошки вез, —
пили ви Тясмин здалеку очима
чи, може, просто кам'яніли теж?*

*Це шпиль гори, і трави, що зів'яли,
руїн і скель розпечений полин...
То як же ви на смерть отут стояли?!
Стоять на смерть — це ж треба бути живим!*

*А он же, бачиш: в камені криниця,
Мале відерце в дзьобі журавля.
Гори цієї дивна таємниця —
оця пробита в камені криниця,
коли рятунку ждять нізвідкіля!*

*Як ви пробили цей суцільний камінь?
Як добулись до того джерела?
Ломами? Кайлом? Голими руками?
Чи вам сама земля допомогла?*

*Навчи мене, навчи, о Чигирине!
Колодязь твій глибокий, не змілів.
Усе святе, усе неповториме,
усе чекає невимовних слів...*

**Слухайте радіопрограму ОДУМ-у
“МОЛОДА УКРАЇНА”**

**з радіовисильні
СНІН НА ХВИЛЯХ FM 101
в Торонто**

**КОЖНОЇ СУБОТИ
від 6:00 до 6:30 вечора**

Керівництво:

**Головна Виховна Рада Коша Старших
Виховників ОДУМ-у в Канаді.**

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Платить за різні щадничі **18 – 19%** плини
- Дає малі і великі особисті і моргеджеві позички, в міру можливостей
- Має життєву асекурацію на заощадження до \$ 2.000 на особисті позички до \$10.000 після вимог КЮМІС.
- Має чеки особисті даром і для подорожуючих та платить 3% на чекові конта.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду.
- Дає різні фінансові поради.
- Дає пашпортові гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугу
- Дає добрі кредитові звіти
- 31 рік на сл. жбі Рідного Народу
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

BRANCH OFFICE:

2258 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
Tel. 763-5575

ЧИТАЙТЕ
“МОЛОДУ УКРАЇНУ”

ПОШИРЮЙТЕ
ЦЕЙ ЖУРНАЛ

МІЖ
СВОЇМИ РІДНИМИ

ЗНАЙОМИМИ

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД “МОЛОДОЇ УКРАЇНИ” ЖЕРТВУВАЛИ:

Володимир Лисий, Міннеа-поліс, Мн., США	\$100.00
Філія ОДУМ-у в Ст. Кетеринс, Онт., зібрали Петро Мельничук і Надя Гаврилук	58.00
Д-р Юрій Лисик, Ошава, Онт.	50.00
Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Ірини Манько: Б. і М. Худяк та Б. і Л. Жура з синами, Детройт, Миш., США	50.00
О. і Л. Харченко, Торонто	15.00
Г. і М. Ребрик, Торонто	10.00
Г. і Т. Ринденко, Торонто	10.00
Б. і К. Мусій, Торонто	10.00
О. Іващенко, Торонто	10.00
С. Яремчук, Торонто	5.00
А. Поляківська, Торонто	5.00
Із збірки на поминальному обіді св. п. Ірини Манько в церковній залі св. Івана в Ошаві. Зібрали пані Лена Шеремет та пані Надя Рудкін — разом	80.00 дол.
Петро і Ольга Неліпи, Торонто, Онт.	32.00
Василь Пономаренко, Клівленд, Огайо, США	10.00
А. Канарейський, Пентінгтон, Б. К., Канада	10.00
М. Валер, Вестон, Онт.	7.00
Іван Дякун, Торонто, Онт.	7.00
Іван Кайдан, Севен Гілс, Огайо, США	6.00
Петро Шинкар, Філадельфія, Па., США	6.00
Іван Юхименко, Іслінгтон, Онтаріо, Канада	6.00
Петро Сенько, Ярділ, Н. Дж., США	6.00
Іван Кучеренко, Ліверпুল, Н. Й., США	5.00
Валентина Скиба, Чикаго, Ілл.	3.00
Андрій Ліщина, Торонто, Онтаріо	2.00
Оля Ляхін, Філадельфія, Па.	1.00
Анатолій Ляхін, Філадельфія, Па., США	1.00

НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИЄДНАЛИ:

Зіна Корець, Торонто, Онт. 1

Поправка: В жовтневім числі журналу мало бути М. Пилипен-

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1.

LONDON, ONTARIO

(Pre-mix concrete)

VILLAGE DELI

СМАЧНІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

фірми

СЕМИГЕНА

Крамниця на розі вулиць
Бересфорд і Блюр Зах.
в Торонто

Власник

ПЕТРО СТЕПУРА

258 Beresford Ave.
TORONTO, ONT.

Тел.: 767-3755

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street West
Toronto 9, Ontario
Tel.: 762-8751

В нас можна набути книжки,
українські часописи та жур-
нали, пластинки, друкарські
машинки, різьбу та кераміку,
полотна, нитки і вишивки.

Маємо великий вибір дарун-
ків на різні okazji.

Просимо ласкаво нас відвідати!

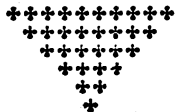
ко, Торонто, Онт. \$3.00

Жертводавцям і прихильникам
“Молодої України” щира подяка!

Редакція і адмін. “М. У.”

Ціна 1.00 дол.
в США і Канаді

If not delivered please return to:
MOLODA UKRAINA
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

ROCHESTER FURNITURE CO. LTD.

ТРИ ВЕЛИКІ КРАМНИЦІ
Великий вибір хатних меблів:
вітальень, спальень, їдальень,
холодильники, пральні
машини, електричні і
газові печі, телеві-
зори, радіо.

TORONTO CENTRAL
423 College St. W. - Tel. 364-1434
TORONTO WEST
1121 Dundas St. W. - Tel. 535-1188
MISSISSAUGA
1995 Dundas St. E. - Tel. 624-4411

Е. ДУМИН

пропонує

ВЕЛИКИЙ ВИБІР
чоловічих, студентських
і хлоп'ячих костюмів

як також різних фасонів
і кольорів
СОРОЧКИ.

550 QUEEN STREET WEST

Toronto, Ontario

Tel.: 364-4726

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугову
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеси")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюмідифайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно
у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під
назвою **SIPCO**. Просимо наших відборців заїз-
джати до наших **SIPCO** і наповняти авто бен-
зиною.

Увага!

Увага!

КУПУЙТЕ ЗБІРКУ ПОЕЗІЙ

МИХАІЛА СІТНИКА

ЦВІТ ПАПОРОТІ

Крім поезій, до збірки входять: стаття про
творчість поета М. Вірного і бібліографія твор-
ів поета, складена інж. І. Лучковим.

Ціна книжки у твердій обкладинці \$6.50, у зби-
чайній — \$5.00.

Замовлення з належною сумою слати на адресу:

Mr. H. KALMAN

376 Green Lane

Ewing, N. J. 08638, USA